

REVISTA

VIVID EDU

ISSN 2821- 8124
ISSN - L 2821 - 8124

Nr

București, octombrie 2024

Nr. 14/octombrie 2024

Tel: 0746 170 521
E-mail: asociatiavividedu@gmail.com
Site: www.vivid-edu.ro/revista/
Adresa redacției: Str. Vasile Alecsandri nr. 180,
Comuna Cordun, Jud. Neamț

ISSN 2821- 8124
ISSN – L 2821 – 8124

Autorii își asumă întreaga responsabilitate pentru conținutul materialelor publicate!

CUPRINS

Abandonul școlar: Cauze, efecte și soluții, Vodoiu Cosmina-Denisa	3
Test de evaluare Geografie clasa a VII-a, Iuganu Ana-Maria	6
Benefits of a Bilingual Brain, Predoiu Oana	11
Test istorie, clasa a VIII-a – Lumea românească până la jumătatea secolului al XIX-lea, Cojocariu Ancuța-Elena	14
Teorema lui PicK, Andrei Anca	18
Dezvoltarea abilităților culturale și interculturale prin studiul limbii engleze, Tărășilă Anca Florentina	22
Integrarea inteligenței artificiale în educație, Tărășilă Anca Florentina	24
Învățarea limbii engleze în context global, Tărășilă Anca Florentina	26
Școala românească și educația pentru sănătate, Ilioni Cristian	28
Formarea personalității tinerilor prin implicarea profesorului de educație fizică și sport, Ilioni Cristian	32
Rolul sportului în formarea comportamentului creator al copilului, Ilioni Cristian	37
„Educația în România, performanță, educare și implicare – despre școală, elevi, profesori, părinți, educație, reforme” – referat, Pușcașu Doina	41
Adaptabilitatea la grădiniță: cheia succesului în dezvoltarea timpurie a copilului, Miclea-Priporan Georgiana	45
Învățarea personalizată în educația preșcolară, Miclea-Priporan Georgiana	48
Modul de rezolvare a conflictelor la grădiniță, Miclea-Priporan Georgiana	52
Parteneriatul școală - familie în slujba elevului, Marin Daniela	55
Test de evaluare la disciplina „Educație tehnologică și aplicații practice” pentru clasa a VI-a, varianta I, Marin Daniela	59
Test de evaluare la disciplina „Educație tehnologică și aplicații practice” pentru clasa a VI-a, varianta II, Marin Daniela	63
Rolul percuției corporale în formarea și antrenarea capacității de ritm la copiii cu TSA, Bălan Nicolae	67
Metode moderne folosite în procesul de predare-învățare-evaluare, Botezatu Mioara	71
Economia circulară - temă actuală pentru proiectele educaționale, Ioniță Silvia	75
Educația Ecologică - o necesitate a viitorului, Gheorghe Ionela-Florentina	79
Să facem ordine și curățenie!, Gheorghe Ionela-Florentina	82
Pregătirea pentru integrarea în profesie, Gheorghe Ionela-Florentina	84

Teaching receptive skills through graded readers: studiu de specialitate, Gheorghe Ionela-Florentina	87
Student-centered approach in English language teaching: studiu de specialitate, Gheorghe Ionela-Florentina	92
Communicative activities in constructivist approach: studiu de specialitate, Gheorghe Ionela-Florentina	97
Proiect educațional: „Educația și viitorul nostru”, Suciu Ana	102

Vodoiu Cosmina-Denisa,
Grădinița Nr.3 Bragadiru, Ilfov

Abandonul școlar: Cauze, efecte și soluții

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă sistemele educaționale la nivel global. În România, rata abandonului școlar rămâne o provocare majoră, cu impact direct asupra dezvoltării socio-economice a țării. Educația nu este doar un drept fundamental, ci și un factor decisiv pentru formarea viitorilor cetățeni activi. În acest context, identificarea cauzelor și găsirea de soluții pentru combaterea abandonului școlar devine esențială. Există o serie de factori care contribuie la decizia unui elev de a părăsi școala. Aceștia pot fi clasificați în factori socio-economici, familiali, educaționali și psihologici.

1. Factori socio-economici

- Sărăcia este una dintre principalele cauze ale abandonului școlar. Familiile care se confruntă cu dificultăți financiare nu își pot permite să susțină cheltuielile legate de educația copiilor, fie că este vorba de rechizite, transport sau îmbrăcăminte. În multe cazuri, copiii din astfel de medii sunt nevoiți să muncească pentru a sprijini familia.

- Lipsa infrastructurii educaționale în zonele rurale poate, de asemenea, să descurajeze participarea școlară. Distanțele mari până la școală și condițiile precare de transport influențează negativ prezența elevilor.

2. Factori familiali

- Familiile dezorganizate sau cele în care părinții nu prioritizează educația contribuie semnificativ la rata abandonului școlar. În astfel de cazuri, copiii nu primesc sprijinul necesar pentru a-și continua studiile.

- Migrația părinților în străinătate, lăsând copiii în grija altor membri ai familiei sau a statului, poate crea instabilitate emoțională și lipsă de motivație pentru educație.

3. Factori educaționali

- Un curriculum rigid și neadaptat nevoilor elevilor poate descuraja participarea școlară. Mulți elevi nu găsesc relevanță în ceea ce învață, iar acest lucru îi face să își piardă interesul pentru educație.

- De asemenea, relația dintre profesori și elevi joacă un rol esențial. Lipsa unei conexiuni emoționale și a unei abordări pedagogice empatică poate determina elevii să abandoneze școala.

4. Factori psihologici

- Stresul emoțional și problemele psihologice, precum anxietatea sau depresia, pot duce la scăderea performanței școlare și, ulterior, la abandon. De asemenea, bullying-ul și violența în școli contribuie la creșterea ratei de abandon, elevii fiind descurajați să continue educația într-un mediu ostil.

Consecințele abandonului școlar sunt profunde și de lungă durată, atât pentru individ, cât și pentru societate.

1. Pe plan personal, elevii care părăsesc școala fără o calificare corespunzătoare au șanse reduse de a-și găsi un loc de muncă stabil și bine plătit. Acest lucru duce la o viață marcată de nesiguranță financiară și risc de excluziune socială.

2. Pe plan social, abandonul școlar contribuie la creșterea ratei șomajului și a sărăciei, generând o povară economică pentru stat. Persoanele fără educație formală sunt mai predispuse să devină dependente de ajutoarele sociale sau să fie implicate în activități ilegale, creând astfel probleme sociale și economice pe termen lung.

Pentru a combate acest fenomen, este necesară o abordare integrată care să implice școala, familia, comunitatea și autoritățile.

1. Sprijin socio-economic

- Oferirea de burse și ajutoare materiale pentru elevii din familii defavorizate poate reduce presiunea financiară și poate încuraja copiii să rămână în școală. De asemenea, programele de alimentație în școli, precum „Laptele și cornul”, joacă un rol important în sprijinirea elevilor vulnerabili.

2. Implicarea activă a familiei
  - Programele de educație parentală pot ajuta părinții să înțeleagă importanța educației și să își sprijine copiii în procesul de învățare. Colaborarea dintre școală și familie este esențială pentru prevenirea abandonului.
3. Adaptarea curriculum-ului
  - Un curriculum flexibil, care să răspundă intereselor și nevoilor elevilor, poate crește motivația de a învăța. De asemenea, introducerea unor metode de învățare interactive și relevante pentru viața cotidiană poate face educația mai atractivă.
4. Consilierea și suportul psihologic
  - Introducerea și extinderea serviciilor de consiliere școlară sunt necesare pentru a oferi sprijin emoțional elevilor care se confruntă cu dificultăți. Consilierii școlari pot juca un rol esențial în prevenirea abandonului prin intervenții personalizate și susținerea stării de bine a elevilor.
5. Programe de tip „A doua șansă”
  - Pentru elevii care au părăsit deja sistemul educațional, programele de tip „A doua șansă” oferă oportunități de reintegrare și de finalizare a studiilor. Aceste programe sunt esențiale pentru a le oferi tinerilor fără calificări o a doua oportunitate de a-și construi un viitor mai bun. Abandonul școlar este un fenomen complex, care necesită măsuri coordonate și susținute din partea tuturor actorilor implicați în procesul educațional. Fiecare elev care abandonează școala reprezintă o pierdere, atât pentru societate, cât și pentru el însuși. Prin intervenții adecvate și sprijin constant, acest fenomen poate fi redus semnificativ, asigurându-se astfel un viitor mai bun pentru tânăra generație

Iuganu Ana-Maria
Liceul Tehnologic Independența, jud. Constanța
Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida Constanța
Liceul Teoretic Murfatlar, jud. Constanța

Test de evaluare Geografie clasa a VII-a

Nume.....
Prenume.....

Data:

Test

Clasa a VII –a

Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă **10 puncte** din oficiu.

Timp de lucru : **45 de minute**.

SUBIECTUL I

40 puncte

Încercuțiți răspunsul corect :

A.

(5*2)=10puncte

1. Care este cel mai lung fluviu din Africa?
a) Congo   b) Nil   c) Zambezi   d) Niger
2. Ce tip de climă predomină în zona centrală a Africii?
a) Climat tropical umed   b) Climat mediteranean   c) Climat deșertic   d) Climat temperat
3. În ce regiune a Africii se găsește deșertul Sahara?
a) Estul Africii   b) Nordul Africii   c) Sudul Africii   d) Vestul Africii
4. Ce țară este cea mai populată din Africa?
a) Africa   b) Egipt   c) Nigeria   d) Kenya
5. Care este principala resursă naturală a Republicii Africa de Sud?
a) Petrolul   b) Minereurile   c) Aurul și diamantele   d) Gaze naturale

B. Precizați:

(3*5)=15 puncte

1. Care sunt principalele caracteristici geografice ale deșertului Sahara?
2. Enumerați trei state din Africa și specificați capitala fiecăruia.
3. Cum influențează climatul mediteranean agricultura din nordul Africii?

C. Se dă textul de mai jos :**(3*5)=15 puncte**

Africa este un continent marcat de contrastul între regiuni aride și regiuni tropicale. În zonele tropicale, precipitațiile abundente susțin o vegetație luxuriantă, în timp ce regiunile aride, precum Sahara, se confruntă cu lipsa apei și soluri infertile.

Specificați :

- 1.Ce tip de vegetație este caracteristic pentru regiunile tropicale din Africa?
- 2.Care sunt principalele probleme cu care se confruntă regiunile aride ale Africii?
- 3.Propuneți două soluții pentru reducerea impactului deșertificării în Sahara.

SUBIECTUL II**30puncte**

A. Descrieți importanța fluviului Nil pentru civilizația și economia Egiptului, explicând influența acestuia asupra agriculturii și populației locale.

10 puncte

B. Pe harta Africii de mai jos, identificați și marcați următoarele state:

5*4=20puncte

- 1.Nigeria
- 2.Sudan
- 3.Egipt
- 4.Algeria
- 5.Namibia

SUBIECTUL III**20puncte****A) Specificați:**

2*5=10 puncte

Care sunt două diferențe majore între deșertul Sahara și deșertul Kalahari?

B. Răspundeți la următoarele cerințe:

1. Care este cauza principală a migrațiilor interne din Africa?

2. Care este principala religie în Africa sub-sahariană?

2*5=10 puncte

Barem de corectare

- Se punctează orice modalitate de rezolvare corectă a cerințelor.
- Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit în barem.
- Se acordă zece puncte din oficiu. Punctajul total este de **100 de puncte**. Nota finală se calculează prin împărțirea la zece a punctajului total pentru lucrare.

Subiectul I

A

1. b) Nil – 2 puncte
2. a) Climat tropical umed – 2 puncte
3. b) Nordul Africii – 2 puncte
4. c) Nigeria – 2 puncte
5. c) Aurul și diamantele – 2 puncte

B.

1. Sahara este cel mai mare deșert cald, caracterizat de temperaturi ridicate, precipitații reduse și dune de nisip. (5 puncte)
2. Exemple posibile:
  - Nigeria – Abuja
  - Egipt – Cairo
  - Africa de Sud – Pretoria (5 puncte)
3. Climatul mediteranean, cu ierni ploioase și veri uscate, permite cultivarea plantelor rezistente la secetă, precum măslinul și vița-de-vie. (5 puncte).

C. Răspunsuri corecte:

1. Vegetație luxuriantă de tip pădure tropicală (5 puncte)
2. Problemele din regiunile aride: lipsa apei, infertilitatea solului (5 puncte)
3. Soluții pentru deșertificare: plantarea copacilor și crearea de sisteme de irigații (5 puncte)

Subiectul II.

A. Organizarea ideilor: 3 puncte

Argumente clare privind rolul Nilului în agricultură (irigații, fertilitate): 3 puncte

Exemple istorice sau economice (civilizația egipteană, influența asupra populației): 2 puncte

Corectitudinea informațiilor: 2 puncte

B. Corect identificarea și marcarea fiecărui element pe hartă (20 puncte):

1- Nigeria– 4 puncte

2- Sudan – 4 puncte

3- Egipt– 4 puncte

4- Algeria – 4 puncte

5- Namibia– 4 puncte

Subiectul III

A.

- Sahara este un deșert cald, Kalahari este un deșert semi-arid (5 puncte)

- Sahara are o extindere mult mai mare decât Kalahari (5 puncte)

B. 1.Confliktele armate (5 puncte)

2.Creștinismul (5puncte)

Profesor de limba engleză - Predoiu Oana
Școala Gimnazială Prejmer, Brașov

Benefits of a Bilingual Brain

In our increasingly globalized world, bilingualism is becoming more common and valued. Beyond the obvious practical advantages of speaking multiple languages, scientific research has revealed that being bilingual offers a multitude of cognitive benefits. Here, we explore how bilingualism can positively impact the brain, from enhancing cognitive function to delaying neurological diseases.

➤ **Enhanced Cognitive Abilities**

a. Improved Executive Function: Bilingual individuals often outperform monolinguals in tasks requiring executive function, which includes skills like problem-solving, multitasking, and switching attention. This is because managing two languages requires significant mental control, thus strengthening the brain's executive control system.

b. Better Attention and Task-Switching Capacities: Studies have shown that bilingual people are better at filtering out irrelevant information and focusing on the task at hand. This heightened ability to control attention and switch between tasks efficiently is attributed to the constant practice of switching between languages.

➤ **Superior Metalinguistic Awareness**

a. Enhanced Understanding of Language Structure: Bilinguals typically have a better grasp of the structure and function of language. This metalinguistic awareness means they understand how language works in general, making it easier for them to learn additional languages and appreciate linguistic nuances.

b. Improved Literacy Skills: Research indicates that bilingual children develop stronger literacy skills. They often show a deeper understanding of the arbitrary relationship between sounds and symbols in writing, which enhances reading comprehension and writing skills.

➤ **Cognitive Flexibility and Creativity**

a. Increased Cognitive Flexibility: The ability to switch between languages fosters cognitive flexibility, allowing bilinguals to adapt to new and unexpected circumstances more easily. This adaptability is beneficial in problem-solving scenarios and can enhance creativity.

b. Enhanced Creative Thinking: Bilingual individuals often exhibit greater creativity. The mental juggling act of managing two languages can lead to more original and flexible thinking patterns, fostering innovative and creative approaches to problems.

➤ **Long-term Cognitive Health**

a. Delay in Onset of Dementia: One of the most remarkable benefits of bilingualism is its potential to delay the onset of dementia and Alzheimer's disease. Research suggests that bilingualism can delay symptoms of these conditions by up to four years compared to monolinguals, likely due to the enhanced cognitive reserve built up over a lifetime of managing two languages.

b. Resistance to Cognitive Decline: Bilingual individuals tend to show greater resistance to cognitive decline with age. The constant mental exercise involved in using two languages strengthens brain regions associated with memory and executive control, providing a buffer against age-related cognitive loss.

➤ **Socio-Cultural and Emotional Benefits**

a. Improved Social Understanding: Bilinguals often have a heightened sense of social and cultural awareness. Exposure to multiple languages and cultures can foster greater empathy and understanding, improving interpersonal relationships and communication skills.

b. Enhanced Emotional Intelligence: Managing multiple languages can also enhance emotional intelligence. Bilinguals may be better at interpreting and responding to social and emotional cues, as different languages often express emotions and social contexts in diverse ways.

Conclusion

The cognitive benefits of a bilingual brain extend far beyond the ability to communicate in two languages. Bilingualism enhances executive function, attention, and cognitive flexibility, improves metalinguistic awareness and literacy, fosters creativity, and offers significant long-term cognitive health advantages. Additionally, the socio-cultural and emotional benefits further underscore the value of bilingualism in our interconnected world. As research continues to uncover the depths of these advantages, it becomes increasingly clear that bilingualism is a powerful tool for cognitive and personal development.

Bibliography:

- "Bilingualism: Consequences for Mind and Brain" by Ellen Bialystok (2011) - Trends in Cognitive Sciences
- "Cognitive Control and Lexical Access in Younger and Older Bilinguals" by Ellen Bialystok, Fergus I.M. Craik, and David W. Green (2009) - Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition
- "Bilingual Minds" edited by Aneta Pavlenko (2006) - Multilingual Matters
- "Neural Correlates of Cognitive Control in Monolinguals and Bilinguals" by Judy Kroll and Paola Dussias (2017) - Journal of Cognitive Neuroscience
- "The Cognitive Benefits of Being Bilingual" by Viorica Marian and Anthony Shook (2012) - Cerebrum

Prof. Cojocariu Ancuța-Elena,
Șc. Gimn. „Adrian V. Rădulescu”, Murfatlar

Test istorie, clasa a VIII-a – Lumea românească până la jumătatea secolului al XIX-lea

SUBIECTUL I

30 puncte

Citiți, cu atenție, sursa de mai jos:

„În spațiul românesc, Revoluția de la 1848 s-a declanșat la 27 martie 1848 în Moldova, la Iași, unde s-a adoptat programul Petiția proclamatiune. În Transilvania, Marea Adunare de la Blaj din 3 – 5 mai 1848 a adoptat Petițiunea Națională, iar în Țara Românească, Adunarea de la Islaz din 9 iunie 1848 a adoptat Proclamația de la Islaz. Programele revoluționare au cuprins multe revendicări comune, ceea ce relevă dezvoltarea unitară din cele trei țări române, dar sunt și deosebiri notabile. În Moldova, practic, totul s-a desfășurat în trei zile (27 – 29 martie), în Țara Românească revoluționarii au izbutit să se mențină la putere trei luni (11 iunie – 13 septembrie), iar problema capitală cu care s-a confruntat guvernul provizoriu a fost rezolvarea chestiunii agrare, în timp ce în Transilvania revoluția s-a prelungit până în 1849, iar socialul a cedat în întâietate naționalului.”

Florin Constantiniu, *O istorie sinceră a poporului român*

Pornind de la acest fragment, răspunde următoarelor cerințe:

1. Precizează secolul la care se referă sursa. 3 puncte
2. Numește o instituție la care face referire sursa. 3 puncte
3. Menționează un spațiu istoric extracarpatic la care face referire sursa data. 3 puncte
4. Menționează două programe revoluționare la care face referire sursa dată. 4 puncte
5. Selectează o informație referitoare la programele revoluționare precizate în sursa dată. 7 puncte
6. Prezintă un program revoluționar, în aproximativ 10 rânduri, altul decât cele precizate în sursă. 10 puncte

SUBIECTUL II
40 puncte

1. Alegeți varianta corectă de răspuns:

4 x 5puncte = 20 puncte

<p>1. Actul programatic al mișcării conduse de <u>Tudor Vladimirescu</u>, adresat către tot „norodul omenesc” este:</p> <p>a) Proclamația de la Padeș;</p> <p>b) Petiția-proclamațiune;</p> <p>c) <i>Supplex Libellus</i>.</p> <p>2. Domniile pământene au fost restabilite în anul:</p> <p>a) 1820;</p> <p>b) 1821;</p> <p>c) 1822.</p>	<p>3. La revoluția română din 1848–1849 au participat:</p> <p>a) Constantin Mavrocordat, Nicolae Mavrocordat;</p> <p>b) Vasile Alecsandri, Alexandru Ioan Cuza;</p> <p>c) Tudor Vladimirescu, Alexandru Șuțu.</p> <p>4. Prima mențiune a rromilor în documente datează din secolul:</p> <p>a) al XIII-lea;</p> <p>b) al XIV-lea;</p> <p>c) al XV-lea.</p>
--	---

2. Completați textul cu termenii potriviți:

5 x 4puncte = 20 puncte

<p>Prima jumătate a secolului al ..... se caracterizează printr-o adevărată revoluție a poporului, căci, în 1821, are loc....., cea care va înlătura domniile fanariote În programul revoluționar de la 1821, cunoscut cu denumirea de ..... se cerea și realizarea unor reforme. De asemenea, anul 1821 marchează în istoria românilor trecerea de la epoca .....la cea.....</p>

SUBIECTUL III
20 puncte

Construiți enunțuri care să exprime un adevăr istoric folosind următorii termeni dobândiți în lecțiile studiate: **fanarioți, orient, occident, modernitate, conservatorism.** 5 x 4puncte = 20 puncte

Timp de lucru – 50 de minute. -Se acordă 10 puncte din oficiu!

BAREM DE EVALUARE ȘI DE NOTARE LA ISTORIE, CLASA A VIII-A, LUMEA ROMÂNEASCĂ PÂNĂ LA JUMĂTATEA SECOLULUI AL XIX -LEA

- Se punctează orice modalitate de rezolvare corectă a cerințelor.
- Se acordă zece puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea la zece a punctajului total acordat pentru lucrare.

SUBIECTUL I
30 puncte

1. **3 puncte** pentru precizarea secolului al XIX-lea.
2. **3 puncte** pentru numirea instituției menționate, *guvernul*.
3. **3 puncte** pentru menționarea oricărui spațiu istoric extracarpatic, *Moldova* sau *Țara Românească*.
4. **4 puncte** pentru menționarea oricăror două programe revoluționare, *Petiția proclamațiune/ Petițiunea Națională/ Proclamația de la Islaz*.
5. **7 puncte** pentru selectarea oricărei informații referitoare la programele revoluționare precizate în sursa.
6. **10 puncte** pentru prezentarea unui program revoluționar, altul decât cele precizate în sursă.
Exemplu: *Petiția țării*. **Se punctează orice mod de redactare a răspunsului corect (prin precizare/menționare sau în enunț).**

SUBIECTUL II
40 puncte

1. **5 puncte** pentru fiecare variantă corectă de răspuns după cum urmează:

<p>1. a) Proclamația de la Padeș;</p> <p>2. c) 1822.</p>	<p>3. b) Vasile Alecsandri, Alexandru Ioan Cuza;</p> <p>4. b) al XIV-lea;</p>
--	---

2. **4 puncte** pentru fiecare termen corect:

- a) al XIX-lea, b) Revoluția lui Tudor Vladimirescu, c) Cererile norodului românesc, d) medievală, e) modernă.

SUBIECTUL III

20 puncte

Se acordă câte **4 puncte** pentru fiecare termen încadrat corect în enunțuri, care să exprime un adevăr istoric. **Termeni: fanarioți, orient, occident, modernitate, conservatorism.**

Exemplu:

1. Domnii **fanarioți** erau impuși de către Imperiul Otoman la cârma țărilor române, începând cu 1711/1716 în Moldova și în Țara Românească.
2. În cadrul Chestiunii din **Orient**/ Problemei Orientale, spațiul românesc este afectat de războaiele ruso-turce, între sec. XVIII-XIX fiind anexate numeroase teritorii românești de către marile imperii vecine.
3. Valul revoluționar pașoptist românesc este parte integrantă a revoluției europene ce a izbucnit în **occident**, în Franța.
4. Revoluția lui Tudor Vladimirescu, a marcat trecerea la **modernitate** atât în Țara Românească, cât și în Moldova.
5. **Conservatorismul** a fost promovat în spațiul românesc chiar și în prima jumătate a secolului al XIX-lea, adepții acestuia împiedicând modernizarea țărilor române.

Profesor dr. Andrei Anca
Colegiul Național de Informatică „Spiru Haret” Suceava

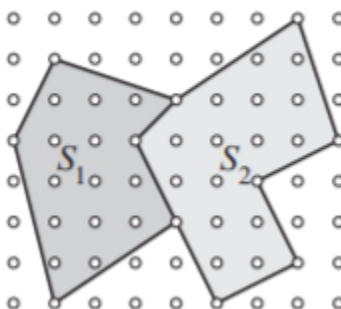
Teorema lui Pick

Teorema lui Pick este admirată pentru eleganța și simplitatea sa fiind o bijuterie a geometriei elementare. Deși a fost publicată pentru prima dată în 1899, nu a atras prea multă atenție decât șaptezeci de ani mai târziu, când Hugo Steinhaus a inclus această teoremă în prima ediție a minunatei sale cărți „Instantanee matematice” [Steinhaus, 1969]. Georg Alexander Pick (1859–1942) s-a născut la Viena, dar a trăit mare parte din viața lui la Praga. Pick a scris multe lucrări de matematică în domeniile ecuațiilor diferențiale, analizei complexe și geometriei diferențiale. Din păcate, Pick a fost arestat de naziști în 1942 și trimis la concentrare în tabăra de la Theresienstadt, locul în care și-a găsit sfârșitul.

Să revenim la teorema lui Pick și pentru început vom da câteva definiții.

Un *punct (nod) în rețea* din plan este un punct cu coordonate întregi și un *poligon în rețea* este un poligon ale cărui vârfuri sunt puncte în rețea. Un poligon este *simplu* dacă nu are auto-intersecții.

Teorema lui Pick dă aria $A(S)$ a unui simplu poligon în rețeaua S exprimat în funcție de un număr i de puncte în rețea, interioare poligonului și de numărul b de puncte în rețea, care se află pe frontieră (adică pe laturile poligonului): $A(S) = i + \frac{b}{2} - 1$. De exemplu, pentru poligonul în rețea S_2 , din figura de mai jos, $i = 15$, $b = 8$ și astfel $A(S_2) = 18$.

Astăzi, elevii din școala elementară studiază adesea teorema lui Pick. Folosind o placă de lemn cu o gamă dreptunghiulară de cuie înfipite parțial în tablă și benzi de cauciuc pentru a forma poligoane, elevii pot calcula cu ușurință suprafețele.

Demonstrația teoremei

Există o varietate de moduri de a demonstra teorema lui Pick. Varberg (1985) dă o demonstrație elegantă prin simplitatea ei.

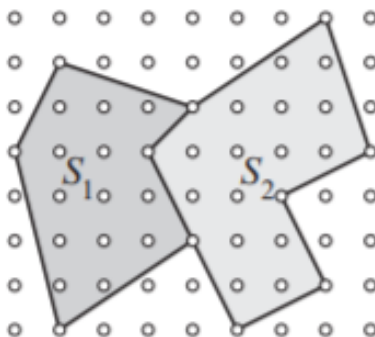
Se observă că orice poligon în rețea poate fi împărțit într-o reuniune de triunghiuri în rețea (se arată ușor, prin inducție după numărul de laturi, folosind o diagonală interioară a poligonului).

Pentru început se definește un unghi de vizibilitate θ_k (în grade) pentru fiecare punct P_k în rețea al poligonului, unghiul cu care se poate „vedea” în poligon și o evaluare $\omega_k = \frac{\theta_k}{360^\circ}$. De exemplu, pentru un punct de rețea interior, $\omega_k = \frac{1}{2}$ pentru un punct de pe o latură a poligonului care nu este un vârf și $\omega_k = \frac{1}{4}$ pentru un vârf în unghi drept.

Fie $W\left(S = \sum_{P_k \in S} \omega_k\right)$ evaluarea totală a poligonului S .

Lemă. Dacă S este un poligon simplu în rețea, atunci $W(S) = A(S)$.

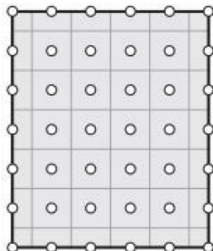
Demonstrație. Ca arie, funcția de evaluare W este aditivă, adică: dacă S_1 și S_2 sunt disjuncte, cu excepția poate a unei frontiere comune și $S = S_1 + S_2$ (ca în figura de mai jos) atunci $W(S) = W(S_1) + W(S_2)$.

Aceasta rezultă din observația că unghiurile de vizibilitate S_1 și S_2 la un punct comun al rețelei se adaugă pentru a da unghiul de vizibilitate în S pentru acel punct.

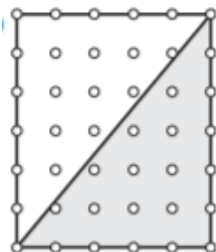
Acum analizăm mai multe cazuri.

Cazul 1. Un dreptunghi în rețea ale cărui laturi sunt orizontale și verticale, așa cum este ilustrat în figura următoare.

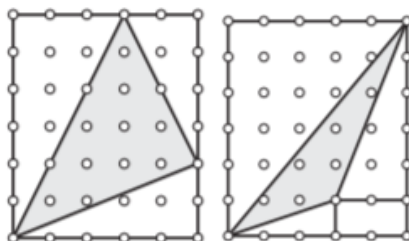

Fiecare punct în rețea corespunde unui pătrat sau dreptunghi a căror arie este egală cu evaluarea punctului în rețea, deci evaluarea și aria dreptunghiului sunt egale.

Cazul 2. Avem un triunghi dreptunghic S cu catetele orizontale și verticale, iar $W(S) = A(S)$ rezultă prin împărțirea la 2 din Cazul 1.

Cazul 3. În figurile de mai jos, înconjurăm un triunghi oarecare S în rețea prin prin triunghiuri și/sau dreptunghiuri ca în cazurile 1 și 2, și din nou $W(S) = A(S)$ din aditivitatea lui W și A .

Pentru a completa demonstrația, se descompune un poligon oarecare simplu în rețea, într-o reuniune de triunghiuri și se folosește aditivitatea lui W .

Teorema lui Pick. Pentru un poligon simplu S în rețea cu i puncte în rețea interioare poligonului și b puncte frontieră în rețea, $A(S) = i + \frac{b}{2} - 1$.

Demonstrație. Dacă un poligon simplu are n vârfuri, atunci suma măsurilor unghiurilor interioare poligonului este egală cu $(n-2) \cdot 180^\circ$. În consecință, suma unghiurilor de vizibilitate în toate punctele de pe frontiera lui S este $(b-2) \cdot 180^\circ$. Dacă se notează cu I și B interiorul, respectiv

frontiera lui S , atunci $A(S) = W(S) = \sum_{P_k \in I} \omega_k + \sum_{P_k \in B} \omega_k = i + \frac{(b-2) \cdot 180^\circ}{360^\circ} = i + \frac{b}{2} - 1$.

Bibliografie

Claudi Alsina, Roger B. Nelsen – *Charming proofs, A Journey into Elegant Mathematics*, 2010, Published and Distributed by The Mathematical Association of America

Prof. Tărășilă Anca Florentina
Școala Gimnazială Giubega, județul Dolj

Dezvoltarea abilităților culturale și interculturale prin studiul limbii engleze

Într-o lume globalizată și interconectată, dezvoltarea abilităților culturale și interculturale devine din ce în ce mai importantă. Studiul limbii engleze, recunoscută drept lingua franca a timpului nostru, oferă o oportunitate excelentă pentru elevi și profesioniști de a-și îmbunătăți aceste abilități esențiale. Învățarea unei limbi străine nu înseamnă doar dobândirea de competențe lingvistice, ci și o aprofundare a înțelegerii culturale și a sensibilității interculturale.

În primul rând, limba engleză deschide ușa către o vastă varietate de culturi. Literatura, filmele, muzica și alte forme de artă în limba engleză reflectă diversitatea culturală a țărilor vorbitoare de engleză, de la Marea Britanie și Statele Unite până la Australia, Canada și multe altele. Prin studierea acestor materiale, elevii au ocazia să exploreze perspective culturale diferite, să înțeleagă tradițiile și valorile altor societăți și să aprecieze diversitatea umană. Această expunere contribuie la dezvoltarea unei mentalități deschise și a empatiei, calități esențiale pentru interacțiunile interculturale.

Pe lângă accesul la produse culturale, studiul limbii engleze oferă și posibilitatea de a participa la programe de schimb și la proiecte internaționale. Aceste experiențe imersive sunt de neprețuit pentru dezvoltarea abilităților interculturale. Studenții care trăiesc și învață în medii culturale diferite își dezvoltă capacitatea de a naviga în situații interculturale complexe, de a-și ajusta comportamentele și de a comunica eficient cu persoane din diverse culturi. Aceste abilități sunt extrem de valoroase nu doar în contextul personal, ci și în cel profesional, unde colaborarea internațională este din ce în ce mai frecventă.

Învățarea limbii engleze contribuie, de asemenea, la dezvoltarea conștiinței culturale și a respectului pentru diversitate. În cadrul lecțiilor de limbă, profesorii pot integra activități și materiale care promovează înțelegerea interculturală. De exemplu, discuțiile despre sărbători, obiceiuri și practici sociale din diferite țări pot ajuta elevii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea

culturală. Aceste activități nu doar că îmbogățesc cunoștințele elevilor, dar și contribuie la dezvoltarea unei atitudini de respect și apreciere pentru diferențele culturale.

Un alt aspect important este dezvoltarea competențelor de comunicare interculturală. Într-o lume în care colaborarea internațională este esențială, capacitatea de a comunica eficient cu persoane din diverse culturi este crucială. Studiul limbii engleze oferă elevilor oportunitatea de a-și dezvolta aceste competențe prin interacțiuni reale și simulări. De exemplu, proiectele de grup care implică elevi din diferite țări sau platformele online de învățare colaborativă pot oferi contexte autentice pentru practicarea abilităților de comunicare interculturală.

Tehnologia joacă un rol semnificativ în facilitarea dezvoltării abilităților interculturale prin studiul limbii engleze. Platformele de învățare online, rețelele sociale și aplicațiile mobile oferă oportunități de conectare cu vorbitori de engleză din întreaga lume. Aceste instrumente digitale permit elevilor să participe la discuții, să colaboreze la proiecte și să împărtășească experiențe culturale într-un mod accesibil și convenabil.

Dezvoltarea abilităților culturale și interculturale prin studiul limbii engleze este esențială într-o lume din ce în ce mai interconectată. Aceasta nu doar că îmbunătățește competențele lingvistice ale elevilor, dar și le oferă instrumentele necesare pentru a naviga și a prospera într-un mediu global divers. Învățarea limbii engleze contribuie la dezvoltarea unei conștiințe culturale, a empatiei și a respectului pentru diversitate, calități esențiale pentru succesul personal și profesional în secolul XXI.

Prof. Tărășilă Anca Florentina
Școala Gimnazială Giubega, județul Dolj

Integrarea inteligenței artificiale în educație

În ultimele decenii, inteligența artificială (IA) a avansat rapid, transformând numeroase domenii, inclusiv educația. Integrarea IA în educație are potențialul de a revoluționa modul în care învățăm și predăm, oferind oportunități de personalizare, eficiență și accesibilitate fără precedent. Acest articol explorează beneficiile și provocările aduse de IA în educație, impactul asupra rolului profesorilor și viitorul acestei tehnologii în domeniul educațional.

Unul dintre principalele beneficii ale integrării IA în educație este personalizarea procesului de învățare. Algoritmii IA pot analiza datele despre performanțele elevilor, identificând punctele forte și domeniile care necesită îmbunătățire. Astfel, profesorii pot oferi feedback personalizat și pot adapta materialele didactice în funcție de nevoile individuale ale fiecărui elev. De exemplu, platformele de învățare online, precum Khan Academy și Coursera, utilizează IA pentru a crea trasee de învățare personalizate, ajutând elevii să progreseze în propriul ritm.

Un alt aspect important al IA în educație este eficiența sporită. Tehnologiile IA pot automatiza sarcinile administrative și repetitive, cum ar fi corectarea testelor și gestionarea prezenței, eliberând astfel timpul profesorilor pentru activități mai creative și interactive. De asemenea, sistemele de tutori virtuali, bazate pe IA, pot oferi suport suplimentar elevilor, răspunzând la întrebări și explicând concepte dificile în afara orelor de clasă.

Accesibilitatea este un alt avantaj major al IA în educație. Tehnologiile IA pot ajuta la depășirea barierelor geografice și lingvistice, oferind acces la resurse educaționale de calitate pentru elevii din întreaga lume. De exemplu, traducerea automată și recunoașterea vocală pot facilita învățarea în mai multe limbi, iar platformele de învățare online pot conecta elevii și profesorii din diferite țări, promovând colaborarea globală.

Cu toate acestea, integrarea IA în educație vine și cu provocări semnificative. Una dintre principalele preocupări este confidențialitatea și securitatea datelor. Algoritmii IA necesită cantități mari de date pentru a funcționa eficient, iar colectarea și stocarea acestor date ridică probleme legate de protecția informațiilor personale ale elevilor. Este esențial ca școlile și furnizorii de

tehnologie să implementeze măsuri stricte de securitate și politici de confidențialitate pentru a proteja datele elevilor.

Un alt aspect provocator este rezistența la schimbare. Implementarea tehnologiilor IA necesită formarea profesorilor și adaptarea curriculumului, ceea ce poate întâmpina rezistență din partea personalului educațional. Este important ca profesorii să fie implicați în procesul de integrare a IA și să primească suportul necesar pentru a-și dezvolta competențele digitale.

Impactul IA asupra rolului profesorilor este, de asemenea, un subiect de dezbatere. Deși IA poate prelua multe sarcini administrative și de predare, rolul profesorilor rămâne crucial în ghidarea și sprijinirea elevilor. IA poate fi un instrument puternic în mâinile profesorilor, dar nu poate înlocui empatia, creativitatea și judecata umană. Profesorii vor trebui să se adapteze la noile tehnologii și să își redefinăscă rolul în contextul unei educații augmentate de IA.

În concluzie, integrarea inteligenței artificiale în educație oferă numeroase oportunități pentru personalizarea, eficientizarea și accesibilitatea procesului de învățare. Cu toate acestea, succesul acestei integrări depinde de abordarea provocărilor legate de confidențialitate, rezistență la schimbare și redefinirea rolului profesorilor. Cu o implementare atentă și responsabilă, IA poate transforma educația, pregătind elevii pentru un viitor din ce în ce mai digitalizat.

Prof. Tărășilă Anca Florentina
Școala Gimnazială Giubega, județul Dolj

Învățarea limbii engleze în context global

În era globalizării, învățarea limbii engleze a devenit mai mult decât o necesitate, a devenit o fereastră către lume. Limba engleză, recunoscută drept lingua franca a timpului nostru, joacă un rol esențial în conectarea oamenilor din diverse colțuri ale globului, facilitând nu doar comunicarea cotidiană, ci și cooperarea internațională în domenii precum afaceri, educație, știință și cultură.

Unul dintre principalele avantaje ale învățării limbii engleze este accesul extins la informație. Majoritatea resurselor educaționale, articolelor științifice și materialelor de cercetare sunt disponibile în engleză. Prin stăpânirea acestei limbi, elevii și profesioniștii au posibilitatea de a accesa o vastă bibliotecă de cunoștințe, care le poate îmbunătăți perspectivele academice și profesionale. De exemplu, multe universități de top din lume oferă cursuri și programe în engleză, iar cunoașterea acestei limbi deschide ușa către oportunități educaționale internaționale.

Pe lângă accesul la informații, limba engleză facilitează mobilitatea academică și profesională. Studenții care vorbesc engleza au oportunități mai mari de a participa la programe de schimb internațional și de a studia la instituții prestigioase din străinătate. De asemenea, în multe companii multinaționale, engleza este limba de lucru, iar competențele lingvistice sunt adesea un criteriu esențial de angajare. Într-o economie globalizată, angajații care pot comunica eficient în engleză au un avantaj competitiv semnificativ.

Învățarea limbii engleze contribuie și la dezvoltarea abilităților interculturale. Într-o lume diversă și interconectată, capacitatea de a înțelege și respecta diferite culturi este crucială. Prin intermediul literaturii, filmelor și altor forme de artă engleză, elevii pot învăța despre valorile, tradițiile și perspectivele altor culturi. Acest lucru nu doar îmbogățește cunoașterea personală, ci și promovează toleranța și empatia.

În contextul globalizării, învățarea limbii engleze nu se limitează la sala de clasă. Tehnologia joacă un rol esențial în acest proces. Platformele online, aplicațiile de învățare a limbilor străine și resursele digitale oferă oportunități de învățare interactivă și flexibilă. Elevii pot accesa cursuri online, pot participa la forumuri de discuții și pot utiliza aplicații mobile pentru a-

și îmbunătăți competențele lingvistice. De asemenea, rețelele sociale oferă posibilitatea de a comunica cu vorbitori nativi și de a practica limba într-un context real.

În ciuda numeroaselor beneficii, învățarea limbii engleze în context global vine și cu provocări. Una dintre principalele provocări este asigurarea accesului echitabil la resursele educaționale. În multe părți ale lumii, există disparități semnificative în ceea ce privește accesul la educație de calitate. Este esențial ca guvernele și organizațiile internaționale să colaboreze pentru a reduce aceste disparități și a asigura că toți elevii au șansa de a învăța engleza.

În concluzie, învățarea limbii engleze în context global este un instrument puternic care poate deschide multe uși. De la accesul la informație și oportunități educaționale până la dezvoltarea abilităților interculturale și mobilitatea profesională, avantajele sunt numeroase și semnificative. Cu toate acestea, pentru a maximiza aceste beneficii, este crucial să se abordeze provocările existente și să se asigure un acces echitabil la resursele educaționale pentru toți. Într-o lume tot mai interconectată, limba engleză rămâne o cheie esențială pentru succesul global.

Lect. univ. dr. Ilioni Cristian,
Universitatea din Petroșani

Școala românească și educația pentru sănătate

Educația pentru sănătate la nivelul școlii reprezintă una din principalele căi de promovare a cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și totodată de formare a atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. În multe țări, educația pentru sănătate este obligatorie în școli, începând din clasa întâi până în a douăsprezecea, folosindu-se pentru fiecare ciclu de dezvoltare programe și materiale didactice adecvate vârstei.

Unul dintre marile succese ale secolului trecut, consecința, totodată, a promovării acestui mod de abordare a problematicii sănătății, a fost creșterea considerabilă a speranței de viață în rândul populației din multe state ale lumii. Factorul determinant al acestei mutații este dezvoltarea programelor preventive și educative de promovare a sănătății în aceste țări.

În România, conform datelor oferite de Institutul de Statistică și Centru de Calcul, Statistică și Documentare Medicală, principalele cauze de deces sunt reprezentate de boli ale aparatului cardiovascular, , boli ale aparatului digestiv și boli ale aparatului .

Majoritatea acestor tipuri de afecțiuni se corelează cu anumiți factori de risc comportamentali la nivelul populației. Astfel, de exemplu, afecțiunile cardiovasculare pot fi induse la vârste mai tinere sau agravate considerabil de fumat, regim alimentar bogat în grăsimi, sedentarism, obezitate. Anumite boli maligne recunosc importanți factori de risc asociați, de exemplu, fumatul în cazul cancerului bronho-pulmonar sau relațiile sexuale neprotejate cu un număr mai mare de parteneri sexuali, în cazul cancerului de col uterin.

Există mai multe argumente care pot fi aduse în favoarea realizării educației pentru sănătate în cadrul unităților de învățământ:

- în primul rând, unul dintre scopurile în sine ale activității în învățământ este informarea autorizată a copiilor și adolescenților privind diferite domenii ale culturii și științei, în paralel cu dezvoltarea de activități practice. În acest sens, educația pentru sănătate, ca parte a științelor medicale, vizează nu numai transmiterea de către elevi a unui bagaj informativ corect din punct de vedere

științific, cât mai ales crearea unor comportamente individuale sănătoase, a unor atitudini ce corespund idealului educațional;

- școala este un loc perfect pentru transmiterea cunoștințelor de educație pentru sănătate a elevilor și are abilitatea și capacitatea de a se adresa unui procent reprezentativ de populație;
- nu în ultimul rând, impactul semnificativ al acestor activități a fost demonstrat deja în alte state, prin studii și cercetări competente, autorizate. Chiar și în România, unde activitățile educative de acest tip au fost punctuale, studiile efectuate demonstrează acest lucru.

Din perspectiva publică, sănătatea constituie, datorită imenselor sale implicații individuale, dar și sociale și demografice, unul dintre elementele cele mai vizate de politicile și strategiile guvernamentale din întreaga lume. În acest sens, statele membre ale Organizației Mondiale a Sănătății au decis în mod anonim ca „țelul social principal al guvernelor și al OMS să fie realizarea unei stări de sănătate a întregii populații a globului, care să permită tuturor oamenilor să ducă o viață productivă din punct de vedere economic și social”.

Un fenomen alarmant a devenit consumul de substanțe toxice (tutun, alcool, droguri) în rândul populației din țara noastră, iar un număr semnificativ dintre acești consumatori îl reprezintă elevii/tinerii, fenomen care a generat și alte aspecte cu implicații educaționale, cum ar fi: absenteismul, abandonul școlar și delincvența juvenilă.

Conștientizarea de către populație a tuturor aspectelor preventive și a importanței comportamentului propriu în declanșarea sau nu, a anumitor afecțiuni este reflectată, la nivelul statisticilor sanitare naționale, de importanți ani de viață în plus pentru fiecare locuitor.

În rândul tinerilor de 10-24 de ani, principalele cauze de mortalitate sunt reprezentate de accidente de automobile, alte leziuni traumatice și otrăvuri, inclusiv sinuciderea.

Unul dintre factorii de risc asociați comportamentelor violente și riscante este reprezentat de consumul de alcool (D.J. Hanson și R.C. Engs 1922), iar episoadele de consum abuziv de alcool s-au dovedit a fi strâns corelate cu răni grave, cauzate mai ales de accidente de mașină.

O altă problemă de sănătate deosebit de importantă pentru această categorie populațională este reprezentată de aria sănătății reproducerii. România are una dintre cele mai înalte rate ale

mortalității materne din Europa, o mare pondere în cazul acesta fiind reprezentată de decesele maternale cauzate de avorturi.

În România, se estimează că aproape o femeie din patru și trei bărbați din patru consumă alcool zilnic sau aproape zilnic. 2% dintre femei și 51% dintre bărbați au declarat, în cadrul unui studiu, că în perioada ultimelor trei luni, înainte de a fi intervievați, au consumat cel puțin o dată mai mult de cinci băuturi alcoolice. S-a constatat, totodată, creșterea substanțială a consumului de alcool la tinerii adulți, în special la tinerele femei.

În ceea ce privește comportamentul alimentar, datele existente sunt foarte puține. Autoritățile sanitare estimează însă că peste 50% din populația României este supraponderală, în special din cauza comportamentului alimentar nesănătos și a lipsei de activitate fizică. Obezitatea reprezintă, la rândul său, un factor important de risc pentru afecțiuni ale aparatului cardiovascular și locomotor.

Educația pentru sănătate se află într-o strânsă interdependență cu:

- educația nutrițională, întâlnită ca disciplină de învățământ sau ca activitate extrașcolară vizând cunoașterea alimentelor sau a substanțelor nutritive, producerea și conservarea acestora;
- educația pentru timpul liber, care include componente axiologice de natură culturală, artistică, turistică, socială, sportivă, ce ținesc un mod util și formativ de petrecere a timpului liber.

Cele mai semnificative pârghii ale profilului de competență ale profesorului, ce pot asigura o bună relaționare între discursul teoretic din planul noilor educații și transpunerea acestora în practica educativă sunt: dragostea pentru copii, grija și preocuparea pentru viitorul lor, unul mai bun, într-o lume mai dificilă (real), motivația intrinsecă a celui de la catedră, creativitatea acestuia.

BIBLIOGRAFIE

1. Airinei, Greta; Movileanu, Lenuța; Sima, Carmen, Educație pentru sănătate (caietul elevului – clasa I), Editura Corint, București, 2005.
2. Airinei, Greta; Amos, Ștefania; Avramia, Valeriu; Movileanu, Lenuța; Carvațchi, Ileana; Ieremie, Zenaida, Educație pentru sănătate (caietul elevului – clasa a II - a), Editura Corint, București, 2005.

3. Airinei, Greta; Movileanu, Lenuța; Sima, Carmen, Educație pentru sănătate (caietul elevului – clasa a III - a), Editura Corint, București, 2005.
4. Carvațchi, Ileana; Movileanu, Lenuța; Ieremie, Zenaida, Educație pentru sănătate (caietul elevului), Editura Corint, București, 2005.

Lector univ. dr. Ilioni Cristian,
Universitatea din Petroșani

Formarea personalității tinerilor prin implicarea profesorului de educație fizică și sport

Profesorul a avut și va avea în continuare un rol esențial în formarea elevului, în desăvârșirea personalității acestuia. Dacă în trecut, dascălul decidea totul cu privire la procesul instructiv-educativ, acum el trebuie să devină doar un liant în formarea elevului, un suport pentru dezvoltarea autonomiei și pentru formarea în spiritul responsabilității și culturii civice.

Educația se sprijină pe patru piloni importanți: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu alții și a învăța să fii. În funcție de această optică, dar și de implicațiile globalizării asupra indivizilor, ale problematicii lumii contemporane, educatorii din învățământ urmează să îndeplinească roluri noi.

Lecția, ca formă de bază a desfășurării instrucției și educației, devine o suită de evenimente care pot fi segmentate, fiecare având coerență și conducând elevii spre realizarea obiectivelor.

Câmpul școlar educativ modern se desfășoară, așadar, între două elemente care trebuie să participe în egală măsură. Profesorul, manager și formator al procesului instructiv-educativ, și elevul, obiect și subiect al acestui proces, dobândind autonomie și formându-se în spiritul responsabilității și al culturii civice. Pedagogia activă, caracteristică învățământului modern, face posibilă trecerea de la transmiterea de cunoștințe la formarea de deprinderi și de abilități, accentuând astfel latura formativă a educației.

Pedagogia modernă modifică, astfel, rolul jucat de polii educaționali, mutând accentul pe elev. Abandonarea limbii de lemn, folosirea unui discurs nou, mobilizarea elevilor în procesul educativ sunt numai câteva dintre caracteristicile acestei pedagogii. Întrebarea dominantă a învățământului modern este ce rol alege școala să joace în societatea actuală și cât de pregătită este ea să facă față schimbărilor provocate de globalizare. Idealul educațional este legat de valorile culturale ce trebuie asimilate, de tipul de personalitate impus de societate, dar și de nevoile elevului. Nu mai este vorba de un model educațional standard, ci de unul dinamic, în concordanță cu noile realități și capabil să reziste la schimbări.

Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui, dintre care amintim câteva:

- ca manager, supraveghează întreaga activitate din clasă, asigură consensul cu ceilalți profesori, cu părinții și cu ceilalți factori.
- ca expert al actului de predare-învățare: el poate lua decizii privitoare la tot ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ.
- ca lider, conduce un grup de elevi, exercitându-și puterea asupra principalelor fenomene ce se produc aici. Este un prieten și confident al elevilor, un substitut al părinților, obiect de afecțiune, sprijin în ameliorarea stărilor de anxietate.

Dar pe lângă activitatea didactică profesorul desfășoară și o activitate extrașcolară sau cultural-educativă. Corolarul conținutului social al acestei profesii constă în participarea la evenimentele și frământările social-culturale ale timpului în care trăiește și ale poporului din care face parte. În această ipostază, profesorul ne apare ca pedagog social, animat de grija pentru ridicarea gradului de cultură și al națiunii sale. Desfășurându-și activitatea profesională în cadrul școlii, dascălul nu încetează de a fi un educator și în afara ei, urmărind, bineînțeles, obiective specifice și apelând la mijloace și forme adecvate. Numai în măsura în care profesorul își continuă misiunea și în afara cadrului profesional pe care îl oferă școala poate fi considerat un educator al poporului său. Cele două laturi ale activității sale, școlare și extrașcolare, nu numai că se presupun, dar se și întregesc și se completează reciproc, imprimând acestei profesii un rol sporit în progresul general al cunoașterii.

Personalitatea profesorului de educație fizică este definită ca ansamblul calitatilor pe care trebuie să le posede și să le afirme acesta, pentru a asigura eficiența activității desfășurate în timpul lecțiilor. În procesul pedagogic de educație fizică, în afara calitatilor generale sunt necesare unele însușiri particulare cerute de faptul că profesorul de educație fizică realizează concomitent dezvoltarea fizică și psihică a elevilor, prin mișcarea lor permanentă pe tot parcursul lecției.

În conținutul personalității profesorului de educație fizică, dragostea pentru mișcare, pasiunea pentru educație fizică și sport ocupă un rol important. El trebuie să-i convingă pe elevi de necesitatea și utilitatea practicării educației fizice, prin exemplul personal, să fie un bun specialist și pedagog. Profesorul de educație fizică activează atât pe tărâm social, cât și sportiv. În calitate de profesor al mișcării sportive, el are datoria să-i convingă pe oameni, despre necesitatea

si utilitatea practicarii sistematice a exercitiilor fizice. În cadrul procesului instructiv educativ, profesorul planifica, organizează activitatea elevilor, observă ajută, cooperează, îndrumă, controlează, evaluează, stimulează.

Profesorul de educatie fizică si antrenorul în diversele ramuri de sport – dobândesc calitatea de pedagog si educator în contextul studiilor liceale si universitare.

Viata obligă la permanente confruntari si căutări, tendinte si înnoiri în domeniul educatiei fizice si sportului. Calitatea de pedagog îmbină cunoasterea exhaustiva teoretica si practică a domeniului, preocupare de studiu si investigatie, de integrare a învatamantului cu cercetarea stiintifica si cu productia.

Elevii care se orientează spre domeniul educatiei fizice si sportului ca în perspectiva lor sa devină profesori si antrenori se familiarizează în scoală cu diversele tehnici si metode ale sporturilor individuale si colective, priceperi si deprinderi, își formează o motivatie intelectuală care facilitează admiterea în viata studentiei.

Profesorii de educatie fizică au menirea să constientizeze elevii de resursele formativ – educative ale educatiei fizice si sportului, să le contureze relatiile nemijlocite în eforturile fizice si intelectuale pe care le solicită diversele exercitii fizice si jocuri cu natura dezvoltării lor fizice si intelectuale, cu posibilitatile lor minimale si maximale.

Continuturile lectiilor de educatie fizică si antrenamentul sportiv impun varietate, posibilitati de participare activă si constienta, multiple jocuri care sa deconecteze, să faciliteze sporirea fortelor fizice si intelectuale.

Lectiile de educatie fizică cu o densitate exagerată, realizate monoton, cu tehnici empirice în care elevii nu sunt solicitati în procesul creării si anticipării; aplicarea unor metode rigide, standard, prea algoritmizate conduc la apatie, oboseala rapida, la fenomene care nu produc interes, dorinta de manifestare si integrare a posibilitatilor lor. În lectiile de educatie-fizică, profesorii isi pot realiza dezvoltarea proceselor cunoasterii, proceselor emotionale si volitionale; incontestabil aceste preocupari să le dobandească elevii în actul constietizării lor în activitatile corporale. Multiple posibilitati au profesorii de educatie fizică în educarea conceptiei despre lume si viață. Conditia obligă la cunoastere a domeniului, la interpretarea fenomenelor didactice, metodice si educative, la înțelegerea cauzelor si efectelor, a metodelor educative si pedagogice, la raportarea acestora permanentă asupra naturii umane care se educă si se formeaza personalitatea.

În activitatea sa, instructivă și educativă, profesorul de educație fizică trebuie să acționeze în câteva direcții pentru a sconta rezultate certe în diverse preocupări metodice:

Cunoașterea obiectivelor educației fizice și sportului și a modalităților de materializare în programele respective și cu precădere în lecțiile de educație fizică și antrenamentele sportive;

Studiul permanent al domeniilor științifice care fundamentează bazele teoretice și pedagogice ale culturii generale și culturii de specialitate;

Capacitatea de înțelegere a unității în diversitate, a fenomenului interdisciplinar de relație și interrelație, a studiilor în domeniul științelor biologice, psihologice, pedagogice, sociologice, filosofice;

Dorința proprie de creație, inovație, inedit, lupta cu pericolul rutinei și a șablonismului, a sclerozei pedagogice. Aceasta educa spiritul novator, lupta de opinii, capacitatea de elaborare a unor studii generate de propria experiență pedagogică;

Studiul aprofundat a programelor de educație fizică și al programelor pe ramuri de sport, în dorința de a selecta sisteme de exerciții și jocuri sportive adecvate în care să se realizeze nemijlocit unele valențe ale educației integrale;

Cunoașterea naturii umane și respectarea acesteia în procesul de instruire și educație, în lecții, antrenamente, competiții naționale și internaționale;

Familiarizarea elevilor cu unele tehnici de studii și autocunoașterea particularităților morfofuncționale și psiho-intelectuale; cunoașterea legilor creșterii și dezvoltării organismului uman la vârstele prescolare, școlare, în dorința conștientizării de o participare activă și eficientă în realizarea rezultatelor scontate.

Bibliografie

1. Cristea S., „Pedagogie generală. Managementul educației”, Editura Didactică și pedagogică, București, 1996
2. Gliga, L. (coord.). (2002). “Standarde profesionale pentru profesia didactică, București: M.Ed.C. – Proiectul de reformă a învățământului preuniversitar
3. Gh. Mitra și Alexandru Dragos: *Metodica educației fizice școlare*, Editura Sport-Turism, 2008;
4. Georgeta Chirita: *Pedagogie*, Editura Sport-Turism, 2002;

5. Mihai Epuran: *Psihologia educatiei fizice*, IEFS-Bucuresti, 1998;
6. Popovici, D. – Didactica. Soluții noi la problem controversate, Editura Aramis, București, 2000

Lector univ. dr. Ilioni Cristian,
Universitatea din Petroșani

Rolul sportului în formarea comportamentului creator al copilului

Importanța socială a profesiei rezultă din responsabilitatea și din rolul hotărâtor pe care îl are educatorul în transformarea profundă a personalității, în dezvoltarea substanței intelectuale, fizice și socio-morale a individului.

Astăzi, profesorul de educație fizică are un rol la fel de important ca cel al părinților și celorlalți profesori în procesul formării și desăvârșirii necesare în viitorul unui copil. Prin urmarea ceste trebuie să fie o persoană extrem de bine pregătită profesional și totodată o persoană care alege această profesie din vocație.

Meseria de profesor este complexă și nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalități autonome integrabile social, cu capacități de gândire critică și creativă, cu un profil moral autentic și cu o înaltă profesionalitate.

Altături de aceste calități, unui profesor de educație fizică nu trebuie să-i lipsească creativitatea. Creativitatea și dăruirea profesorului de educație fizică stau la baza obținerii prestigiului și a satisfacției de a fi model pentru tineri. Consider că aceste două calități ajută profesorul să țină la cel mai înalt nivel interesul pentru ora de educație fizică. Un profesor model a cărui oră este urmărită cu interes de elevi, urmărește să facă atractivă lecția, să urmeze programa școlară dar mai ales să transforme procesul învățării într-un proces plăcut și cât mai interesant.

În ce privește educația fizică și sportul, profesorul reușește să atragă interesul elevilor prin mai multe modalități: folosirea jocurilor dinamice, formarea și antrenarea echipei școlii (fete și băieți), organizarea de excursii și alte activități extrașcolare. Creativitatea este o calitate a personalității cadrului didactic, fiind în strânsă legătură cu inteligența acestuia, angrenând în elaborarea unor soluții practice, întreaga sa personalitate, privită în ansamblul său.

Potențialul creativ pune în evidență un mod original, independent și imaginativ de elaborare a unor soluții inovatoare pe diverse planuri, care pot duce la îmbunătățiri vizibile a calității demersului didactic.

Inițiativele creatoare sunt determinate de pasiunea pentru profesie, dorința de afirmare, cunoașterea propriului potențial profesional, perseverență, ambiție, trăiri afective, satisfacții. Activitatea creatoare a profesorului trebuie să sugereze elevilor că pe parcursul activităților practice, cu deosebire în practicarea jocurilor sportive și a gimnasticii, pot avea și ei inițiative creative, de compunere /recompunere a unor structuri specifice, care să le determine exprimarea personalității și manifestarea imaginației practice-aplicative.

Activitatea creativă trebuie să se bazeze pe o temeinică pregătire profesională, aceasta constituind punctul de plecare pentru îmbunătățirea procesului didactic. Aplicarea elementelor inovative în derularea demersului didactic trebuie făcută cu prudență și progresiv, măsurile întreprinse presupunând și asumarea unor anumite responsabilități pentru ce se întreprinde în acest sens.

De mare importanță pentru domeniul educației fizice și sportului, cât și pentru orice alt domeniu este prezentarea calităților creativității:

- productivitatea aceasta se referă la numărul mare de idei, soluții, lucrări de specialitate, produse mai mult sau mai puțin materiale;
- utilitatea vizează rezultatele acțiunii, care trebuie să fie folositoare, să prezinte un beneficiu pentru bunul mers al activității;
- eficiența are în vedere caracterul economic al performanței, se referă la randamentul acțiunii, la performanțele ce ar putea fi obținute în urma adoptării rezultatelor activității creatoare;
- valoarea produselor activității creatoare trebuie să prezinte însemnătate din punct de vedere teoretic sau tactic, să fie recunoscută și apreciată pe plan social;
- ingeniozitatea presupune o modalitate specială, elegantă, eficientă de rezolvare; - noutatea vizează distanța în timp a lucrurilor, ideilor, lucruri noi elaborate pot avea un grad redus de originalitate;
- originalitatea este apreciată prin raritatea ideilor, soluțiilor sau produselor, se apreciază ca fiind originale rezultatele creativității care apar o singură dată, adică sunt unice.

Capacitatea de a imagina răspunsuri la probleme, de a găsi soluții inedite și originale este considerată creativitate după unii autori. A fi creativ înseamnă a vedea același lucru ca toată lumea, dar a te gândii la ceva diferit

Sistemul de învățământ din Romania urmează clasica schemă de ierarhizare a disciplinelor studiate de copii în școală, unde accentul cade pe domenii precum matematică și limbi străine, în timp ce la polul opus pot fi găsite artele, domeniul artistic sau sportiv.

În actualul sistem de educație românesc școala nu stimulează suficient elevii. Pentru cei mai mulți dintre copii, nu există momente de tip „descoperire” în sala de clasă. În plus, adesea, unii profesori pun la îndoială necesitatea studierii anumitor discipline, considerate eronat ca fiind puțin relevante pentru viața lor de zi cu zi (muzica, pictura, psihologie, teatru, dans etc).

Educația formală nu este percepută ca o premisă a succesului în viață, este doar o normă socială (oamenii învață și obțin diplome) pe care trebuie să o respecte. Așadar, când se referă la educație, majoritatea elevilor au în vedere ceea ce au de făcut (teme, proiecte) și nu ceea ce, de fapt, au învățat în fapt.

Profesorii sunt în acest context percepuți de elevi ca întrupare a trecutului, cu puțină înțelegere față de nevoile, interesele și stilul lor de viață. Cei care reușesc să atragă atenția generației actuale de elevi sunt acei profesori care au o manieră interactivă de predare, care folosesc exemple practice, creative pentru a susține teoriile predate și care încurajează inițiativele de orice fel din partea elevilor.

Elevii simt nevoia ca informațiile oferite de către profesori, verbal sau în scris, să fie însoțite de suporturi vizuale și video, precum prezentări PowerPoint, filme sau imagini.

Mai mult decât atât, ei consideră că modul în care informația le este prezentată și analizată joacă un rol extrem de important în conectarea cu profesorii.

CONCLUZII

Educația și metodele folosite în activitatea didactică joacă un rol important în stimularea creativității și fără dezvoltarea lor, copilul/elevul nu va deveni niciodată o persoană creativă.

Motivația este fundamentală pentru creativitate, iar cei mai importanți factori motivați sunt auto-motivația și interesul de a efectua o activitate anume (obiectul creației). Persoanele creative sunt „impinse” de propriile lor valori și motivații și se ocupă de probleme, pentru care au o puternică afinitate emoțională.

Rolul școlii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument, pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității. Preocuparea de formare a independenței în gândire și în exprimare implică și o legătură cu familia. Părinții

trebuie convingși că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului copilului lor, manifestarea independentă a gândirii și fanteziei lui fiind factori esențiali în dobândirea viitoare a unei autentice competențe profesionale.

Bibliografie:

1. Cojocaru V. Gh. Competență. Performanță. Calitate: concepte și aplicații în educație. Chișinău: UPS „Ion Creangă”, 2016. 273 p
2. Gagea A. Tratat de cercetare științifică în educație fizică și sport. București: Discobolul, 2010. 665 p.
3. Manolachi V. Managementul și dezvoltarea durabilă a sportului. USEFS, 2016, 304p.
4. 2. Mihailescu, L., Atletism in scoala, Edit. Univ. din Pitesti, 2001 3. Ionescu, M., Radu I. și colab. 2004 - Didactica modernă, Editura Dacia, 2004
5. Manolachi V. și colab. Strategia de dezvoltare a culturii fizice și sportului în Republica Moldova, Chișinău: USEFS, 2013,
6. Scarlat, E., - Educația fizică a copiilor de varstă școlară, Edit. Editis, Bucuresti, 1993

Liceul Tehnologic "Nicolae Dumitrescu"
Șos. Constanței, Nr. 136
907105 Cumpăna - Constanța
Tel/Fax: 0241-739007
E-mail: ltehnND_Cumpana@yahoo.com

An școlar 2024-2025

Profesor Pușcașu Doina
Liceul Tehnologic „Nicolae Dumitrescu”
Cumpăna, județul Constanța

„Educația în România, performanță, educare și implicare – despre școală, elevi, profesori, părinți, educație, reforme” - referat

Întregul proces de învățământ reprezintă o vastă acțiune de modelare a personalității copilului (psihice și fizice), ce are loc într-o ambianță specifică, școlară, în care operează conținuturi, valori științifice, literar – artistice, tehnice, practice și etice etc., selecționate și structurate în acest scop, până ce acestea din urmă se personalizează, devenind un bun personal al elevului.

Societatea noastră are nevoie de un tip de om înzestrat cu personalitate. Fiecare epocă aduce ceva nou, dar noi, educatorii, nu trebuie să uităm de coerența educației, de noul spirit ce prefigurează următoarea etapă istorică, nu trebuie să uităm ceea ce viața cere de la noi.

Nu se poate face reformă fără oameni care nu au o motivație creatoare care implică nevoia de noutate și de orientare, dorința de a-și valorifica capacitățile sale de înnoire permanentă în acțiuni specifice procesului de învățământ. Printre cei care se ocupă astăzi de reforma învățământului se vorbește adesea despre descongestionarea programelor școlare. Este oare suficient? Observăm cu toții că aceste programe, prin conținutul lor sunt puse în inferioritate de realitățile lumii în care trăim, mult mai vii și de o complexitate pe care școala noastră o evaluează prea puțin. Pe de o parte, ar fi momentul să înțelegem că nu numai elevii ar trebui să-și revizuiască atitudinea față de școală, ci, în egală măsură, ar fi cazul ca și școala să-și reformeze pretențiile, îndeosebi în ceea ce privește conținutul științific al informațiilor transmise, prin introducerea evaluărilor transdisciplinare, adaptând sistemul de instrucție la dificultățile pe care copiii de astăzi vor trebui să le înfrunte în viitor.

Pe de altă parte, ar trebui să observăm că școlile noastre au devenit fabrici de performanțe olimpice, profesorii fiind apreciați mai mult după numărul elevilor premiați la concursuri decât după nivelul general al celor pe care îi formează. Ar fi poate mai profitabil pentru învățământ dacă noi, profesorii, cadrele didactice, în general, am avea în vedere, în principal, nu numai superdotății, care, din păcate pentru viitorul țării noastre, aleg să studieze în străinătate, ci marea masă a elevilor pe care ar trebui să-i motivăm să studieze și să muncească în România.

Translația de la meseria de cadru didactic la manageriatul unei discipline este o cerință a societății contemporane, a noutății pe care o imprimă evoluția, dinamica socială. Apar modele noi care înving tradiționalul prin performanțele profesionale. Suntem într-un veac al reformei care cere autodepășire. Prestigiul școlii românești se menține cu noi soluții propuse de inteligența și inițiativa dascălilor moderni.

Cadrele didactice, înzestrate cu o solidă cultură generală și cu abilități psihopedagogice se înscriu în viziunea pedagogiei universale privind cotele valorice ale învățământului. Cariera de profesor nu este deloc simplă, ea incluzând nu numai pregătirea profesională, ci și reale aptitudini psiho – pedagogice, pasiune și dăruire, fără de care cunoașterea grupului de elevi ar fi imposibilă.

În procesul de învățământ profesorul, ca și elevii, acționează prin intermediul unor metode de predare – învățare – evaluare, calitatea muncii lor este în funcție de aceste metode, ele constituind o sursă însemnată de creștere a capacității și eficienței învățământului. În ultimele decenii a crescut interesul pentru așa-numitele metode activ-participative, acele metode care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenția, să-l facă să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să-i câștige adeziunea logică și afecțiunea față de cele nou învățate, care-l îndeamnă să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare, creativitatea, dorința de a lucra în echipă.

Elevul trebuie pus permanent în situația de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri, a analiza răspunsurile auzite, a ajunge la identificarea răspunsurilor corecte, din care apoi descoperă cunoștințele noi. Nu este cazul să absolutizăm utilizarea acestor metode în detrimentul celor clasice. Un adevărat profesionist în predare, indiferent de disciplină, va trebui să știe să adapteze demersul didactic. Interesul elevilor pentru lecții crește de câte ori sunt folosite metode atractive, stimulatorii și când profesorul îi tratează ca pe niște parteneri reali în învățare, folosind adresări pozitive. Stilul empatic alături de stilul cognitiv interpersonal se constituie ca un criteriu definitoriu al competenței didactice. Empatia este proces interactiv, fiind format și rafinat prin interjocul comunicării. Locul de desfășurare al comunicării didactice sau al relației comunicative profesor – elev este și clasa și nu numai. Aici are loc o comunicare umană în care persoanele acționează unele asupra altora. O interacțiune comunicațională este benefică dacă fiecare se angajează total și exprimă cu sinceritate emoțiile, ideile, experiențele, acceptând și sentimentele, ideile, experiențele celorlalți, putând astfel să le înțeleagă, să-i modifice atitudinile și intențiile, cooperând la nevoie cu partenerii într-o căutare comună. De câtă dăruire este nevoie pentru a-ți atinge țelurile? Cât trebuie să înveți ce înseamnă valoarea dăruirii? Cât trebuie să oferi propriul tău exemplu? - sunt întrebări pe care trebuie să ni le punem zilnic. Măiestria pedagogică trebuie să triumfe pe drumul sinuos spre înalta performanță profesională.

Noi, cadrele didactice, trebuie să fim proactivi, criteriul nostru fiind valoarea - valori gândite cu grijă – care folosesc resursele inteligenței și inițiativei. Dar pentru aceasta, noi înșine trebuie să respectăm natura proactivă a celorlalți, creând o atmosferă propice în colectiv. În munca de dascăl trebuie să ne stabilim un etalon de valori și să facem numai ce este esențial, gândind permanent la final. Relația armonioasă între profesor și elev este una din condițiile obținerii unor

rezultate bune în această meserie dificilă, dar nobilă. Realizarea unei gradări cât mai corecte între empatie – abilitatea de a simți reacțiile elevului- și ego-ul personal este o condiție necesară în relația educator- elev.

Astfel, în educarea copilului, părinții , educatorii, școala și societatea, în general, sunt mijloace importante de educație și instrucție. Printre problemele importante ale învățământului în această etapă de schimbare și modernizare rapidă se găsește și cea vizând parteneriatul cu alți factori educaționali, între care familia ocupă un loc privilegiat. Familia, prima școală a vieții este cea care oferă copiilor primele cunoștințe, primele deprinderi, dar și primele modele comportamentale, echivalentul psiho-afectiv-stimulativ necesar debutului socio-familial.

Ca prima verigă a sistemului educativ, familia are responsabilități clare și diverse. Întrebarea care se pune este, dacă familia de astăzi are timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative, dacă este pregătită să activeze constant ca un factor educativ. Realitatea ne dovedește că nu toate familiile sunt dispuse să-și îndeplinească consecvent responsabilitățile educative față de copii, acuzând lipsa de timp, grijile vieții zilnice, minimalizând rolul de factor educativ. Alte familii, deși doresc să asigure educația corespunzătoare copiilor, nu au pregătirea psihopedagogică, experiența necesară.

Părinții trebuie să-și întărească fundamentarea relațiilor pe baza dragostei lor față de propriii copii și pe dorința ca aceștia să aibă performanțe și succes în viață. Aceasta nu se poate realiza dacă părinții nu cunosc personalitatea propriului copil. Educația copilului este factorul principal care dezvoltă personalitatea lui. În educația copiilor trebuie să existe între părinți înțelegere și acord în diferite probleme și de aici decurg normal și celelalte.

Raporturile dintre părinți și copiii acestora sunt raporturi educative, cu repercursiuni asupra formării lor, lucru de care ar trebui să fie conștienți toți părinții. Atitudinile, comportamentul nostru, vorbele noastre, ale părinților influențează atitudinile, comportamentul și modul de a fi al copiilor.

În concluzie, dacă vom ține seama de faptul că mintea copiilor noștri este mai apropiată de realitate decât de conținutul programelor școlare, atunci poate vom izbuti să construim punți mai consistente între aceste minți și știința în slujba căreia ne aflăm. Și ce te poate motiva mai mult să mergi mai departe decât mesaje de mulțumire, de profundă recunoștință de la elevi sau de la părinții acestora când reușesc să-și realizeze visul, ajungând ceea ce și-au propus. Și poate nu am reușit, ca fiecărui elev din miile de elevi ce ne-au fost încredințați să-i instruim, să-i insuflăm pasiunea pentru specialitatea predată, dar cu siguranță am reușit să punem piatra de temelie în educația fiecăruia, să formăm tineri competitivi, cu valori și atitudini morale atât de utile pentru o bună adaptare la cerințele timpurilor moderne.

Bibliografie

- Stoica, Adrian. *Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică*, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.
- Constantinescu, Elisabeta. *Managementul catedrei metodice de matematică*, Ex Ponto, Constanța, 2006
- Drăgan I., Petroman P., Mărgineanțu D., *Educația noastră cea de toate zilele*, Editura Eurobit, Timișoara, 1992.

Miclea-Priporan Georgiana
profesor în învățământul preșcolar la Grădinița cu program prelungit
Camigo din Cluj-Napoca.

Adaptabilitatea la grădiniță: cheia succesului în dezvoltarea timpurie a copilului

În primii ani de viață, copiii trec printr-o serie de tranziții esențiale pentru dezvoltarea lor, iar începutul grădiniței este una dintre cele mai importante dintre acestea. Adaptabilitatea, definită ca abilitatea de a face față schimbărilor și de a se ajusta la cerințele unui nou mediu, este crucială pentru succesul educațional și personal al copiilor. Această abilitate nu doar că îi ajută să se integreze mai ușor într-un mediu nou, dar le oferă și o bază solidă pentru gestionarea schimbărilor și provocărilor ulterioare din viață.

Adaptabilitatea la vârste mici este strâns legată de formarea unei mentalități deschise spre învățare, unde schimbările sunt privite ca oportunități de dezvoltare. Pe lângă autori internaționali, și cercetători români, precum Dumitru C. Gheorghe și Aurora Ciucă, au evidențiat importanța acestei abilități în educația timpurie și rolul pe care mediul educațional și familia îl au în sprijinirea adaptabilității copilului. Adaptabilitatea influențează direct bunăstarea emoțională a copiilor și capacitatea lor de a învăța într-un mod eficient. În momentul în care copiii sunt capabili să se adapteze la un mediu nou, cum ar fi colectivul de grădiniță, aceștia se simt mai confortabili să interacționeze cu ceilalți și să participe activ la activitățile de grup. Acest lucru contribuie la reducerea stresului asociat separării de părinți și îi ajută să se acomodeze cu rutina zilnică a grădiniței.

Dumitru C. Gheorghe, în lucrarea sa *Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la preșcolari* (2015), subliniază că adaptabilitatea copilului la grădiniță se leagă de capacitatea acestuia de a construi relații pozitive cu colegii și educatorii, contribuind astfel la o integrare armonioasă. Aurora Ciucă, în studiile sale asupra educației timpurii, arată că acei copii care sunt învățați să își gestioneze emoțiile și să colaboreze cu ceilalți au o tranziție mai ușoară către colectivul grădiniței.

Acomodarea copiilor este influențată de mai mulți factori, printre care mediul familial, relația cu educatoarea și interacțiunile cu colegii. Relația cu educatorii joacă un rol esențial în

această privință. Educatorii care adoptă o abordare caldă și încurajatoare contribuie la crearea unui climat de siguranță emoțională, ceea ce le permite copiilor să exploreze și să își exprime emoțiile fără teama de a fi judecați.

Un alt factor important este implicarea părinților în procesul de tranziție. Aurora Ciucă, în *Relația părinte-educator în dezvoltarea copilului* (2018), subliniază că atunci când părinții și educatorii colaborează strâns pentru a sprijini copilul în primele săptămâni la grădiniță, acesta se adaptează mai ușor și își formează rapid o rutină. O practică eficientă este organizarea unor activități comune între părinți și educatori, cum ar fi întâlniri informale sau ateliere, pentru a crea o continuitate între mediul de acasă și cel de la grădiniță.

Un exemplu concret ar fi introducerea unei „cutii a schimbării” la grădiniță, unde copiii pot aduce obiecte care simbolizează diferite tranziții (de exemplu, o jucărie care le amintește de casă). Astfel, copiii pot împărtăși experiențele lor legate de schimbare și pot învăța cum să se adapteze la noi situații prin joc și discuții cu colegii.

Pentru a dezvolta receptivitatea la grădiniță, educatorii pot utiliza o serie de strategii menite să le ofere copiilor un sentiment de siguranță și confort. Una dintre acestea este crearea unui program zilnic structurat, dar flexibil, care să stimuleze curiozitatea copiilor. Alternarea activităților individuale cu cele de grup îi ajută pe copii să învețe să se adapteze la diverse contexte de învățare și să colaboreze cu colegii.

În plus, organizarea unor sesiuni de jocuri de rol, în care copiii sunt puși în situații ce implică schimbări (de exemplu, „mutarea într-o casă nouă” sau „venirea unui nou coleg la grădiniță”), le permite copiilor să își exprime emoțiile și să învețe cum să gestioneze astfel de tranziții. Aceste activități le oferă oportunitatea de a-și dezvolta capacitatea de adaptare într-un mod pozitiv și constructiv.

O altă strategie este integrarea poveștilor tematice în activitățile zilnice. De exemplu, povestea „Curajul lui Iepurilă” poate fi folosită pentru a ilustra cum un personaj reușește să se adapteze la venirea unui frățior mai mic în familie. După citirea poveștii, educatorul poate încuraja copiii să împărtășească propriile experiențe de adaptare și să discute despre sentimentele lor.

Sprijinul oferit de părinți este crucial pentru dezvoltarea adaptabilității copiilor. În acest sens, părinții sunt încurajați să ofere un mediu predictibil acasă, unde copiii să se simtă în siguranță să exploreze și să vorbească despre sentimentele lor. Discuțiile regulate despre ziua petrecută la

grădiniță sau despre schimbările care urmează pot ajuta copiii să înțeleagă mai bine ce se întâmplă și să se pregătească emoțional pentru noile provocări. De asemenea, părinții pot încuraja copiii să participe la activități care implică schimbări, cum ar fi vizite la locuri noi sau întâlniri cu alți copii din afara grădiniței. Astfel de experiențe contribuie la creșterea încrederii în sine a copilului și la formarea unei atitudini pozitive față de schimbări.

Adaptabilitatea este o abilitate esențială pentru succesul copiilor la grădiniță și pe termen lung. Prin aplicarea unor strategii eficiente de sprijin și prin colaborarea strânsă între educatori și părinți, copiii pot învăța să gestioneze schimbările cu încredere și curiozitate. Dezvoltarea adaptabilității la o vârstă fragedă asigură nu doar o integrare armonioasă în mediul educațional, ci și formarea unor competențe esențiale pentru viață, precum reziliența și flexibilitatea în fața provocărilor.

Bibliografie :

- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ*. New York: Bantam Books.
- Robinson, K. (2015). *Creative Schools: The Grassroots Revolution That's Transforming Education*. New York: Viking.
- Brackett, M. (2019). *Permission to Feel: Unlocking the Power of Emotions to Help Our Kids, Ourselves, and Our Society Thrive*. New York: Celadon Books.
- Gheorghe, D. C. (2015). *Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la preșcolari*. București: Editura Universitară.
- Ciucă, A. (2018). *Relația părinte-educator în dezvoltarea copilului*. Iași: Polirom.

Miclea-Priporan Georgiana
profesor în învățământul preșcolar la Grădinița cu program prelungit
Camigo din Cluj-Napoca.

Învățarea personalizată în educația preșcolară

Învățarea personalizată reprezintă o abordare educațională care adaptează procesul de învățare la nevoile și interesele fiecărui copil. La nivel preșcolar, această abordare devine crucială, deoarece copiii se află într-o etapă esențială a dezvoltării lor cognitive, emoționale și sociale. Potrivit lui C. N. Văduva (2018), „învățarea personalizată facilitează dezvoltarea competențelor esențiale, stimulând curiozitatea și motivația naturală a copiilor”.

Învățarea personalizată în educația preșcolară se bazează pe crearea unui mediu care răspunde nevoilor individuale ale copiilor. Așa cum afirmă M. Săftoiu (2019), „educatorii trebuie să cunoască stilurile de învățare, interesele și abilitățile fiecărui copil pentru a adapta activitățile educaționale în mod corespunzător”. Acest lucru presupune observarea atentă și evaluarea continuă a progresului fiecărui copil.

Principiile învățării personalizate:

1. **Flexibilitate:** activitățile educaționale trebuie să fie adaptabile la nevoile copiilor. Conform lui P. R. Ionescu (2020), „educatorii trebuie să fie deschiși la schimbare și să ajusteze metodele de predare pentru a răspunde diversității din sala de clasă”.
2. **Implicarea activă a copilului:** încurajarea copiilor să participe activ în procesul de învățare este esențială. Așa cum subliniază M. M. Ghiță (2016), „atunci când copiii au ocazia să-și aleagă activitățile, devin mai motivați și mai implicați”.
3. **Evaluarea continuă:** evaluările formative sunt esențiale pentru a înțelege progresul fiecărui copil. Potrivit lui S. I. Bălău (2017), „evaluarea trebuie să fie un instrument de sprijin pentru învățare, un doar un mijloc de măsurare a performanței”.

Învățarea personalizată aduce o serie de avantaje semnificative în dezvoltarea copiilor preșcolari, creând un mediu educațional care valorifică diversitatea și unicitatea fiecărui copil. În primul rând, această abordare susține dezvoltarea abilităților sociale prin facilitarea interacțiunii și

colaborării în cadrul activităților de grup. Copiii învață să se exprime, să asculte și să colaboreze, ceea ce le întărește capacitatea de a relaționa cu cei din jur și de a-și construi primele prietenii.

În același timp, învățarea personalizată stimulează motivația și dorința de a învăța, deoarece copiii au posibilitatea de a explora subiecte care îi pasionează și de a-și exprima creativitatea. Oferindu-le libertatea de a alege și de a contribui la propriul proces de învățare, educatorii îi ajută pe cei mici să devină mai implicați și entuziasmați de ceea ce descoperă. De asemenea, personalizarea procesului educațional permite adaptarea metodelor de învățare la stilurile unice ale fiecărui copil. Astfel, se pot valorifica diferitele tipuri de inteligențe și preferințe de învățare, fie că este vorba de învățarea vizuală, auditivă sau prin mișcare. Această diversitate metodologică îi sprijină pe copii să progreseze în ritmul lor și să-și descopere punctele forte.

Un alt beneficiu major al învățării personalizate este că îi ajută pe copii să dezvolte o atitudine de independență și încredere în propriile abilități. Prin activități care le solicită să ia decizii și să rezolve probleme, cei mici își formează treptat o autonomie sănătoasă, esențială pentru succesul viitor în educație și în viață.

În ciuda numeroaselor avantaje ale învățării personalizate, implementarea acestei abordări în educația preșcolară un este lipsită de provocări. Unul dintre cele mai mari obstacole este legat de pregătirea și formarea profesională a educatorilor. Deoarece această metodă presupune o cunoaștere profundă a nevoilor fiecărui copil și o adaptare continuă a activităților, educatorii trebuie să dobândească competențe specializate și să fie permanent la curent cu noile strategii educaționale. Formarea continuă necesită resurse, timp și sprijin din partea instituțiilor educaționale, care un sunt întotdeauna disponibile sau prioritare.

O altă provocare este reprezentată de lipsa resurselor materiale și a infrastructurii necesare pentru a facilita învățarea personalizată. Grupele suprapopulate și dotările limitate fac dificilă aplicarea unor activități variate și adaptabile, ceea ce poate limita opțiunile educatorilor de a răspunde nevoilor diverse ale copiilor. În plus, accesul la tehnologie, care poate susține această abordare prin resurse interactive și materiale educaționale moderne, este adesea insuficient. De asemenea, un obstacol major este reprezentat de dificultatea în evaluarea eficienței învățării personalizate. Fiind un proces centrat pe nevoile individuale ale copiilor, măsurarea progresului și a rezultatelor poate fi complexă și un se poate realiza prin metodele tradiționale de evaluare.

Educatorii trebuie să utilizeze instrumente de evaluare continuă și să dezvolte metode inovatoare pentru a înțelege cu adevărat impactul acestui tip de învățare asupra fiecărui copil.

Un în ultimul rând, părinții și comunitatea joacă un rol important în susținerea învățării personalizate. Adesea, această abordare necesită o colaborare strânsă între educatori și părinți, pentru a înțelege mai bine contextul familial și pentru a dezvolta strategii comune de sprijin. Lipsa implicării sau a unei înțelegeri clare a beneficiilor învățării personalizate poate deveni un obstacol în aplicarea cu succes a acestei metode. Astfel, deși învățarea personalizată promite să transforme experiența educațională a copiilor, aceste provocări evidențiază necesitatea unor politici educaționale coerente, a unei pregătiri constante a cadrelor didactice și a unor resurse adecvate pentru a asigura un proces de învățare eficient și adaptat fiecărui copil.

Învățarea personalizată în educația preșcolară un este doar o strategie de predare, ci o viziune pedagogică centrată pe copil, care urmărește să creeze un mediu de învățare incluziv și adaptabil, unde fiecare copil este valorizat pentru unicitatea sa. Această abordare contribuie semnificativ la dezvoltarea autonomiei, motivației și abilităților sociale ale preșcolarilor, pregătindu-i pentru provocările ulterioare ale educației formale. Deși implementarea învățării personalizate implică provocări, cum ar fi formarea educatorilor și lipsa resurselor adecvate, beneficiile sale pe termen lung, confirmate de cercetările recente în pedagogie și psihologie, sunt evidente. Adoptarea acestei metode necesită un angajament susținut din partea educatorilor, dar și un sprijin sistemic, pentru a crea un mediu educațional în care fiecare copil să poată atinge potențialul maxim de dezvoltare.

Învățarea personalizată în educația preșcolară este esențială pentru sprijinirea dezvoltării integrate a copiilor. Prin adaptarea activităților educaționale la nevoile individuale, educatorii pot spori motivația, abilitățile sociale și autonomia copiilor. Totuși, este important ca educatorii să beneficieze de formare continuă și resurse adecvate pentru a implementa această abordare în mod eficient. Învățarea personalizată are potențialul de a transforma educația preșcolară, făcând-o mai relevantă și mai eficientă pentru toți copiii.

Bibliografie:

1. Albu, V. R. (2020). Dezvoltarea abilităților sociale în educația preșcolară. Editura Universitară.
2. Bălău, S. I. (2017). Evaluarea formativă în educația timpurie. Editura Lumen.

3. Ghiță, M. M. (2016). Motivația și implicarea copiilor în activitățile educaționale. Editura Polirom.
4. Ionescu, P. R. (2020). Strategii didactice pentru învățarea personalizată. Editura Didactică și Pedagogică.
5. Lăzărescu, C. T. (2018). Formarea profesională continuă a educatorilor. Editura Comunicare.ro.
6. Mihăilescu, D. G. (2021). Autonomia în învățarea preșcolară. Editura All.
7. Săftoiu, M. (2019). Importanța cunoașterii individuale a copiilor în educație. Editura Universității din București.
8. Ungureanu, M. C. (2018). Strategii de motivare a copiilor în educația preșcolară. Editura Pro Universitaria.
9. Văduva, C. N. (2018). Învățarea personalizată în educația timpurie. Editura ASE.

Miclea-Priporan Georgiana
profesor în învățământul preșcolar la Grădinița cu program prelungit
Camigo din Cluj-Napoca.

Modul de rezolvare a conflictelor la grădiniță

În mediul preșcolar, conflictele sunt o parte naturală a dezvoltării copiilor și o oportunitate pentru educatori de a-i ghida către înțelegerea propriilor emoții și a relațiilor sociale. La grădiniță, copiii învață să interacționeze, să coopereze și să își gestioneze emoțiile într-un cadru structurat, iar conflictele pot apărea din multiple motive, precum dorința de a avea o jucărie preferată, neînțelegeri sau lipsa de autocontrol emoțional. Potrivit lui Pânișoară (2015), „rezolvarea conflictelor la această vârstă nu reprezintă doar soluționarea unei dispute, ci și o lecție de viață despre comunicare, empatie și colaborare”.

Rolul educatorului în astfel de situații este esențial. Acesta nu doar mediază conflictele, ci și creează un mediu propice pentru dezvoltarea abilităților de gestionare a emoțiilor și pentru consolidarea relațiilor pozitive între copii. După cum subliniază S. R. Curwin și A. Mendler (2017), „cadrele didactice trebuie să fie modele de comportament și să folosească conflictele ca pe niște oportunități de învățare, care să sprijine dezvoltarea socială și emoțională a copiilor”.

Conflictele între copiii preșcolari apar frecvent din cauza nevoilor emoționale nesatisfăcute sau a lipsei abilităților de a comunica eficient. Printre principalele cauze ale conflictelor la această vârstă se numără:

1. Dorința de posesie: La vârsta preșcolară, copiii încă învață conceptul de proprietate și împărtășire. Neînțelegerile legate de jucării sau spațiu personal pot duce la apariția disputelor.
2. Lipsa abilităților de exprimare a emoțiilor: Mulți copii nu au încă dezvoltate suficiente abilități de gestionare a emoțiilor și pot reacționa agresiv sau necontrolat atunci când se simt frustrați sau supărați.
3. Competiția pentru atenție: Copiii pot intra în conflict atunci când se simt ignorați sau nevalidați de către adultul responsabil, competiția pentru atenția educatorului fiind o cauză comună a conflictelor.

4. Diferențele culturale sau personale: Copiii pot avea experiențe și obiceiuri diferite, influențate de mediul familial și cultural, ceea ce poate conduce la neînțelegeri și conflicte.

Conform lui G. Potolea (2018), „înțelegerea acestor cauze este esențială pentru ca educatorul să poată interveni adecvat și să promoveze o atmosferă de respect și înțelegere reciprocă în grupul de copii”. Rezolvarea conflictelor la grădiniță necesită strategii adaptate vârstei și nivelului de dezvoltare al copiilor, iar educatoarele trebuie să abordeze situațiile conflictuale într-un mod empatic și constructiv. După cum afirmă S. Pânișoară (2015), „abilitatea de a media un conflict depinde de capacitatea educatorului de a înțelege cauzele profunde ale acestuia și de a folosi metode care să le permită copiilor să își exprime emoțiile și să învețe să coopereze”. Printre cele mai eficiente strategii se numără:

1. Discuția deschisă și ascultarea Activă: Educatorul trebuie să creeze un spațiu de dialog, în care fiecare copil să își poată exprima punctul de vedere. A asculta activ înseamnă a arăta copiilor că opiniile și emoțiile lor contează. Educatorul poate folosi fraze precum „Spune-mi ce s-a întâmplat” sau „Cum te-ai simțit în acel moment?”, pentru a-i încuraja pe copii să vorbească despre experiențele lor.

2. Tehnica păianjenului (Spider Technique): această metodă presupune ca educatorul să deseneze pe o coală de hârtie un păianjen, iar fiecare copil să adauge „picioare” care reprezintă soluții posibile pentru conflict. Acest joc vizual le permite copiilor să exploreze mai multe opțiuni și să aleagă împreună soluția cea mai potrivită.

3. Redirecționarea atenției: în cazul în care conflictul este de mică intensitate și copiii nu reușesc să își gestioneze emoțiile, educatorul poate folosi redirecționarea atenției către o altă activitate. De exemplu, se poate apela la un joc de grup, o activitate artistică sau o poveste, pentru a ajuta copiii să se liniștească și să revină ulterior la discuție cu o atitudine mai calmă.

4. Metoda povestirii (Storytelling): educatorul poate folosi povestiri adaptate, care să reflecte situația conflictuală trăită de copii. Aceste povești pot fi un punct de plecare pentru discuții și pentru identificarea soluțiilor adecvate. Potrivit lui E. S. Schiller (2019), „povestirile sunt un instrument valoros de predare a comportamentelor sociale și a abilităților de rezolvare a conflictelor”.

5. Jocul de rol: permit copiilor să înțeleagă perspectiva celuilalt și să experimenteze diverse modalități de rezolvare a conflictelor într-un cadru sigur și controlat. Aceste jocuri trebuie

să fie ghidate de educator, care poate sugera scenarii și soluții ce încurajează colaborarea și empatia.

6. Tehnici de auto-control emoțional: pentru a-i învăța pe copii să își controleze emoțiile este esențial în rezolvarea conflictelor. Educatorul poate folosi tehnici precum respirația profundă sau numărarea până la 10 pentru a-i ajuta pe copii să se calmeze și să reacționeze într-un mod adecvat.

Rezolvarea conflictelor la grădiniță este o provocare constantă, dar și o oportunitate de a-i ajuta pe copii să își dezvolte abilități esențiale de comunicare, colaborare și gestionare a emoțiilor. Prin utilizarea unor strategii eficiente, cadrele didactice pot crea un mediu educațional pozitiv, în care copiii să se simtă în siguranță și să învețe cum să își gestioneze relațiile sociale. Investiția în dezvoltarea acestor abilități încă din perioada preșcolară contribuie la formarea unor adulți responsabili din punct de vedere social și emoțional, capabili să își gestioneze eficient conflictele și să colaboreze armonios cu cei din jur. După cum subliniază și Ion-Ovidiu Pânișoară (2017), „formarea competențelor de gestionare a conflictelor la vârsta preșcolară oferă o bază solidă pentru dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și de relaționare la vârsta adultă”.

În concluzie, abordarea conflictelor în mediul preșcolar trebuie să fie una empatică, adaptată nivelului de înțelegere al copiilor, iar educatoarele joacă un rol esențial în ghidarea acestui proces. Prin tehnici precum discuțiile deschise, jocurile de rol, crearea unui mediu sigur și încurajarea comunicării non-violente, cadrele didactice pot transforma conflictele din momente de tensiune în oportunități valoroase de învățare și dezvoltare pentru copii.

Bibliografie :

1. Curwin, S. R., & Mendler, A. (2017). *Discipline with Dignity: New Challenges, New Solutions*. Association for Supervision and Curriculum Development.
2. Manning, G. (2018). *Peaceful Kids: A Mindfulness and Positive Psychology Program for Kids*. Positive Mind Works Press.
3. Pânișoară, I. O. (2017). *Comunicarea eficientă în activitatea didactică*. Editura Polirom.
4. Potolea, G. (2018). *Metodica predării și evaluării în educația preșcolară*. Editura Aramis.
5. Schiller, E. S. (2019). *Building Resilience in the Early Years: Supporting Emotional Health and Wellbeing in the Classroom*. Routledge.

Prof. Marin Daniela
Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon
Localitatea: Pantelimon - Ilfov

Parteneriatul școală - familie în slujba elevului

„Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață. Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire, educă-mă, te rog, ca eu să pot fi o binecuvântare pentru lume.”

(CHILD’S APPEAL, MAMIE GENE COLE)

Provocările educației contemporane sunt numeroase și implică existența unui parteneriat între școală și familie-elemente principale în formarea personalității copilului. Educarea elevilor presupune munca în echipă a celor trei parteneri (elev-profesor-părinte), fiecare având propriile roluri și responsabilități. Elevul contribuie cu dorința și efortul de a învăța, cadrul didactic se alătură cu cunoștințele, dragostea și măiestria de a împărtăși din experiența dobândită, iar părintele cu iubire și implicare, în dezvoltarea copilului.

În educarea viitorului adult trebuie să se țină cont că fiecare copil este unic, înzestrat cu o gamă largă de abilități și dizabilități sociale, emoționale și cognitive, ceea ce presupune o tratare diferențiată în funcție de pregătirea și personalitatea lui. Profesorilor le revine sarcina de a se implica, de a se atașa și de a-și folosi creativitatea, umanitatea, în transmiterea cunoștințelor, pentru a fi cât mai accesibile nivelului de dezvoltare al copilului.

Progresul nu presupune acceptarea unui model educațional unic care se potrivește tuturor, ci presupune raportarea la fiecare individ, la găsirea unor metode interactive prin care se pot transmite informațiile. Având permisiunea de a fi diferiți de ceilalți, copiii devin capabili să descopere, să aprecieze și să-și dezvolte potențialul interior unic. Fiecare copil are probleme și însușiri proprii, calități și abilități care îl fac unic. În calitate de părinți ne putem asigura că le oferim mediul necesar valorizării acestora, iar ca educatori îi ajutăm să își dezvolte aceste calități. Capacitatea unui elev de a învăța este influențată și de calitatea atașamentului acestuia față de profesorii și colegii lui.

Rolul profesorilor și al părinților în educația copiilor este complementar și esențial pentru o educație completă, atât academică, cât și culturală, emoțională, socială și valorică. De aceea este

important ca împreună să meargă în aceeași direcție, pentru a consolida reciproc cunoștințele dobândite în școală și familie. Cu toate acestea, uneori ambii, în loc să colaboreze, contribuie la crearea unor bariere în comunicare. Trăinicia legăturii dintre școală și familie depinde de sentimentul de parteneriat care se bazează pe un angajament comun față de educație. Părintele și profesorul pot susține reglarea emoțională a copilului oferind un sprijin real în procesul de învățare.

Educarea copilului presupune modelarea creierului într-un mod care îi va dezvolta capacitatea de a-și conduce viața. Copiii care au avut parte de îngrijire și afecțiune se dezvoltă frumos, învață bine, comunică frumos. Lipsa de afecțiune din partea familiei poate transmite viitorului adult că lumea este un loc periculos, îi determină să evite explorarea, asumarea de riscuri, îi determină să nu aibă încredere în ceilalți. Când un profesor este dur, critic, disprețuitor, elevii se izolează, își declanșează starea de anti-învățare, anxietate, lipsa de interes pentru materia predată. Învățarea de succes necesită o stare de interes și curiozitate, însoțite de o minimă anxietate.

Stresul din mediul de învățare sau nivelul înalt de tensiune din afara școlii, împiedică învățarea, inhibând funcțiile neuroplastice ale creierului. Relațiile sigure și apropiate declanșează dezvoltarea creierului, reglează emoțiile, amplificând învățarea.

Elevii obțin cele mai bune rezultate atunci când relația părinți - profesori este bazată pe respect și încredere. Părinții pot iniția discuții cu profesorii elevului pentru a-și clarifica diferite aspecte, iar profesorii trebuie să aprecieze interesul acestora și să îi considere parteneri în educația elevilor. Cooperarea profesor-părinte în beneficiul elevului, nu se poate substitui participării părinților la gestiunea școlii, pentru că părinții sunt responsabilii legali ai educației copiilor lor. Familia, considerată dintotdeauna celula de bază a societății de a cărei armonie generală depinde dezvoltarea personalității copilului, are un rol foarte important în ajutorul pe care trebuie să îl dea școlii. Formarea cetățean se află sub influența societății și în special a familiei.

Obiectivul principal în parteneriatul școală-familie ar trebui să fie implicarea activă a părinților în activitățile școlare, astfel încât aceștia să simtă că sunt parte integrantă a școlii. Pentru a realiza acest lucru, trebuie ca familia să înțeleagă încă de la început, locul proeminent pe care îl ocupă în procesul educațional al copiilor lor. Este esențial ca familiile să fie informate cu privire la proiectele școlii, modificările aprobate în cadrul acestora și activitățile organizate pe parcursul anului. Școala este responsabilă pentru dezvoltarea și implementarea canalelor de participare a familiei care facilitează contactul dintre părinți, cadre didactice și conducere, dincolo de îndrumări

sau alte întâlniri formale obișnuite. Este important ca aceste activități să fie planificate în momente și la o dată la care un număr mai mare de părinți pot participa, fără a trebui să-și neglijeze obligațiile de serviciu.

Educația pozitivă se bazează pe principiile psihologiei pozitive, care studiază calitățile și virtuțile care îi ajută pe oameni să evolueze pozitiv, să se dezvolte și să ducă o viață fericită. Acest concept își propune să îmbine rolul școlii de a transmite copiilor cunoștințe cu acela de a forma competențe de viață. Metodele de educație pozitivă axate pe satisfacerea nevoilor pe care le au copiii reduc momentele de criză, de rezistență și încăpățănare din partea acestora, îi determină să fie cooperanți, să-și formeze trăsături de personalitate clare și pozitive. Adaptarea corectă a metodelor de educație pozitivă contribuie la formarea și dezvoltarea deprinderilor necesare unei vieți de succes a copiilor secolului nostru. Activitatea didactică, atât sub aspect structural (mijloace, conținut, mediu, timp, resurse umane), cât și sub aspect operațional (metode, tehnici de lucru), trebuie să își propună ca obiectiv principal descoperirea noțiunilor teoretice de către elevi în parteneriat cu dascălul, astfel încât, elevii să participe cu plăcere la lecții, să fie antrenați și atrași de noi conținuturi, fără să simtă oboseală sau plictiseală.

Profesorul nu trebuie să fie un furnizor de informații, ci un ajutor care îi deschide elevului drumul spre cunoaștere. Având o îndrumare competentă, suportul unor profesori care îi respectă și sunt interesați de creșterea nivelului lor de achiziții și competențe, elevii vor avea posibilitatea să atingă obiectivele învățării și să finalizeze cu succes această activitate. Profesorii sunt inițiatorii și facilitatorii triumphiului care are în centrul său copilul și dezvoltarea sa.

BIBLIOGRAFIE :

1. Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu, E.; Vlăsceanu, L., „ Didactica”, manual pentru clasa a X-a, școli normale, E.D.P., R.A., 1997;
2. Cozolino,L, Predarea bazată pe atașament. Cum să creezi o clasă teribilă, Editura Trei, 2017

Autor: Prof. Marin Daniela
Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon

**Test de evaluare la disciplina „Educație tehnologică și aplicații practice”
pentru clasa a VI-a, varianta I**

TEST DE EVALUARE

SUBIECTUL I (30 de puncte)

A. Scrieți pe foaia de concurs litera corespunzătoare răspunsului corect: (15p)

1. Tencuiala reprezintă:

- a. element de finisaj;
- b. rețea de utilități;
- c. partea clădirii situată deasupra nivelului terenului natural;
- d. partea clădirii situată sub nivelul terenului natural;

2. Centrala geotermală folosește ca sursă de energie primară:

- a. apa valurilor;
- b. masele de aer;
- c. petrolul;
- d. apele fierbinți din scoarța terestră.

3. Scara de micșorare utilizată la desenele din domeniul construcțiilor poate fi de:

- a. 10:1;
- b. 1:100;
- c. 1:1;
- d. 100:1.

4. Elementul de rezistență al unei clădiri este:

- a. pardoseala;
- b. tencuiala;
- c. fundația;
- d. plafonul.

5. Tehnicianul peisagist realizează:
- amenajarea unor spații interioare;
  - machete la scară;
  - complexe comerciale;
  - amenajarea unor spații verzi.

B. Scrieți pe foaia de concurs cifra corespunzătoare fiecărui enunț și notați în dreptul ei litera A dacă enunțul este considerat adevărat și litera F dacă enunțul este considerat fals. (15p)

- Orașul este alcătuit din vatră și moșie.
- Activitățile specifice desfășurate de oamenii din localitățile urbane au caracter neagricol.
- Rețeaua de canalizare asigură colectarea apelor uzate și meteorice.
- Mijloacele de transport feroviar se deplasează doar pe căi ferate la suprafață.
- Planșeul este un element de finisaj al unei clădiri.

SUBIECTUL al II-lea (30 puncte)

Răspundeți pe scurt, pe foaia de concurs, la următoarele cerințe:

- Precizați trei rețele de utilități dintr-o localitate și rolul acestora.
- Menționați trei reguli de urbanism care au în vedere amplasarea clădirilor.
- Menționați trei tipuri de centrale electrice și sursele de energie primară pentru fiecare categorie.

SUBIECTUL al III-lea (30 puncte)

Completați aritmogriful de mai jos, după ce citiți cu atenție definițiile, folosind cuvântul dat pe verticală.

1.		A																	
2.		S																	
3.		E																	
4.						Z													

							5.		A			
							6.		R			
								E	7.			

1. Cea mai mică așezare omenească;
2. Așezare rurală;
3. Suprafața neconstruită a unui oraș;
4. Căi de circulație folosite pentru circulația vehiculelor într-o localitate;
5. Zona cu construcții a unui sat;
6. Așezare urbană;
7. Partea clădirii situată deasupra nivelului terenului natural.

BAREM DE EVALUARE ȘI DE NOTARE

- Se acordă 10 puncte din oficiu.

SUBIECTUL I (30 puncte)

A. 1a, 2d, 3b, 4c, 5d. 15 puncte
 Se acordă câte 1 punct pentru fiecare răspuns corect. 5x3p=15 puncte.

B. 1-F, 2-A 3-A, 4-F, 5-F 5X3p= 15 puncte.
 Se acordă câte 1 punct pentru fiecare răspuns corect.

SUBIECTUL II (30 puncte)

1. Se va acorda punctaj pentru mențioarea oricăror trei rețele de utilități și precizarea rolului acestora: rețeaua de transporturi-asigură transportul persoanelor și al mărfurilor, rețeaua de apă-alimentarea cu apă potabilă, rețeaua energetică- alimentarea cu curent electric, rețeaua de

Autor: Prof. Marin Daniela
Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon

**Test de evaluare la disciplina „Educație tehnologică și aplicații practice”
pentru clasa a VI-a, varianta II**

TEST DE EVALUARE

SUBIECTUL I **(30 de puncte)**

A. Scrieți pe foaia de concurs litera corespunzătoare răspunsului corect: (15p)

1. Primăria își desfășoară activitatea într-o clădire:
  - a. administrativă;
  - b. de învățământ;
  - c. de sănătate;
  - d. comercială.
2. Consumul de apă dintr-o locuință se înregistrează cu ajutorul:
  - a. contorului;
  - b. conductei;
  - c. apometrului;
  - d. brașamentului.
3. Șarpanta este element al:
  - a. tavanului;
  - b. planșeului;
  - c. acoperișului;
  - d. peretelui.
4. Conductele de transport și de distribuție a gazelor se vopsesc în culoarea:
  - a. albastru;
  - b. galben;
  - c. negru;
  - d. roșu.

5. Mijloc de transport naval utilizat pentru transportul mărfurilor este :

- a. autocamionul;
- b. vrachierul;
- c. elicopterul;
- d. marfarul.

B. Scrieți pe foaia de concurs asocierile dintre tipurile de clădiri din coloana A și exemplele caracteristice, menționate în coloana B: (15p)

Coloana A		Coloana B	
1	clădiri comerciale	a	biserici
2	clădiri de sănătate	b	magazine
3	clădiri administrative	c	licee
4	clădiri de cult	d	hoteluri
5	clădiri de învățământ	e	prefecturi
		f	farmacii

SUBIECTUL al II-lea (30 puncte)

Scrieți pe foaia de concurs cifrele de pe spațiile punctate și notați în dreptul fiecărei cifre cuvântul care completează enunțul, astfel încât să fie corect din punct de vedere științific.

1. Sursele de apă pot fi: de .... (1) ..... (râuri, fluvii, lacuri) și de ..... (2) ..... (izvoare, pânze freatice).
2. Acoperișul unei clădiri este format din două elemente: o parte care are rol de protecție împotriva intemperiilor, numită.....(3)..... și o parte care asigură rezistența acoperișului numită.....(4)..... .
3. Informațiile transmise prin rețeaua de telecomunicații pot fi sub formă de texte, sunete, ...(5)..... și date informatice.

SUBIECTUL al III-lea
(30 puncte)

Alcătuieți un eseu cu titlul "Casa viitorului", în care să precizați:

1. elemente arhitecturale moderne ale construcțiilor viitorului;
2. caracteristicile caselor pasive;
3. caracteristicile caselor inteligente;
4. condiții pentru ca construcțiile moderne să prezinte siguranță;
5. rețelele de utilități specifice clădirilor moderne.

BAREM DE EVALUARE ȘI DE NOTARE

- Se acordă 10 puncte din oficiu.

SUBIECTUL I
(15 puncte)

A. 1a, 2c, 3c, 4b, 5b.

Se acordă câte 3 puncte pentru fiecare răspuns corect.

5x3p=15 puncte.

C. 1-b, 2-f, 3-e, 4-a, 5-c

Se acordă câte 3 punct pentru fiecare răspuns corect.

5X3p= 15 puncte.

SUBIECTUL II
(30 puncte)

1-suprafață, 2-adâncime, 3-învelitoare, 4-șarpantă, 5-imagini.

Se acordă câte 6 puncte pentru fiecare cuvânt completat corect.

5X6p= 30 puncte.

SUBIECTUL al III-lea
(30 puncte)

1. - utilizarea unor materiale de construcții noi(OSB, plăci din sticlă), materiale de finisaj decorative,etc;

- pereți izolați fonic, termic (vată minerală, grădini verzi);

-au mai multe niveluri, camere spațioase;

-ferestrele mari, cu geamuri izolatoare sau reflectorizante, etc.

2. - confort termic ridicat printr-un consum de energie minim în toate anotimpurile;

- calitatea aerului ;

- utilizarea unor tehnologii eficiente care minimizează consumul de energie din alte surse, etc..

3. - aparatele și dispozitivele pot fi controlate de la distanță;

-oferă securitate și siguranță și confort;

- folosește tehnologii inovatoare pentru automatizarea sistemelor și aparatelor electrice;
  - folosesc senzori care controlează temperatura, umiditatea, intensitatea luminoasă, etc.
4. Rețele de utilități specifice: apă potabilă, energetică, de căldură, telecomunicații, canalizare.

prof. logoped Bălan Nicolae
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Mediaș

Rolul percuției corporale în formarea și antrenarea capacității de ritm la copiii cu TSA

Intervenția timpurie joacă un rol crucial în dezvoltarea și adaptarea copiilor cu TSA. Pe lângă terapiile comportamentale și educaționale tradiționale, terapiile alternative, inclusiv cele care implică muzică și mișcare, au câștigat popularitate datorită beneficiilor pe care le oferă în dezvoltarea abilităților sociale și motorii.

Ritmul este o parte fundamentală a vieții umane, afectând nu doar modul în care percepem muzica, ci și multe alte aspecte ale existenței noastre, inclusiv mișcarea, vorbirea și interacțiunile sociale.

Cercetările au arătat că ritmul poate influența funcțiile cognitive superioare, cum ar fi memoria de lucru, atenția și capacitatea de a planifica și a organiza activități. La copiii cu TSA, capacitatea de a procesa și de a reproduce ritmul poate fi afectată, ceea ce duce la dificultăți în coordonarea mișcărilor și în sincronizarea cu alții. Acest lucru poate avea un impact negativ asupra interacțiunilor sociale și a abilităților de comunicare.

În cazul copiilor cu TSA, muzica oferă o metodă de exprimare non-verbală, facilitând comunicarea și interacțiunea. Ritmul, fiind o componentă esențială a muzicii, are un impact direct asupra capacităților motorii și cognitive, fiind astfel un element de bază în terapia muzicală.

Percuția, în mod specific, implică mișcări repetate și structurate, care pot îmbunătăți abilitățile motorii și pot stimula zonele creierului responsabile de procesarea ritmică. De asemenea, percuția poate contribui la reducerea stresului și la crearea unui sentiment de ordine și predictibilitate, ceea ce poate fi deosebit de benefic pentru copiii cu TSA, care adesea au nevoie de structuri și rutine clare.

Unele studii au arătat că copiii cu TSA pot percepe ritmul într-un mod diferit față de copiii neurotipici, având probleme în detectarea și menținerea unui ritm constant. Aceasta poate influența abilitățile lor motorii, cum ar fi mersul, alergarea sau coordonarea mișcărilor într-o activitate ritmică.

În plus, sensibilitatea crescută la stimuli auditivi poate face ca sunetele să fie percepute ca fiind prea intense sau neplăcute, ceea ce poate duce la evitarea activităților care implică sunete puternice sau ritmuri repetitive. Totuși, cu ajutorul terapiei, aceste dificultăți pot fi abordate prin activități care implică sunete și ritmuri adaptate sensibilităților fiecărui copil.

Percuția corporală, prin natura sa fizică și repetitivă, ajută la antrenarea coordonării motorii și a controlului mișcărilor. În același timp, aceasta stimulează zonele cerebrale responsabile pentru memoria de lucru, contribuind astfel la îmbunătățirea capacității de a reține și de a reproduce secvențe ritmice. Acest tip de antrenament poate fi deosebit de benefic pentru copiii cu TSA, care adesea au dificultăți în a procesa și organiza informațiile temporale și spațiale.

Percuția corporală sau *body percussion* – este arta de a interpreta ritmuri fără a folosi instrumente muzicale (în sensul obișnuit al cuvântului); este transformarea propriului corp într-un instrument muzical, atunci când muzica și ritmul sunt create fără niciun instrument – doar cu ajutorul vocii,

bătăilor din palme, pășitului, pocniturilor, mișcărilor alunecătoare etc. Este incredibil câte formule ritmico-motrice poate învăța un copil, „jucându-se” cu percuția corporală. Pe de o parte, există un număr mare de combinații ritmice și formule (atât scurte și simple, cât și complexe și compuse), iar pe de altă parte – fiecare dintre gesturile sonore poate fi interpretat în moduri diferite.

Această tehnică ajută copilul nu doar să audă ritmul, ci să-l simtă cu tot corpul, să-l perceapă în interiorul său, dezvoltă abilitățile de ascultare și interacțiune prin compoziții ritmice și îmbunătățește capacitatea copiilor de a improviza.

În procesul de audiere activă a muzicii, folosind elemente de percuție corporală, copilul nu doar că face cunoștință cu muzica clasică și compozitorii, dar, fără să-și dea seama, însușește diverse formule ritmice, ceea ce are un impact pozitiv asupra dezvoltării sale verbale. Realizarea acestor sarcini necesită din partea copilului coordonarea percepțiilor auditive și vizuale cu mișcarea și vorbirea (dacă există un text de fundal sau un suport silabic pentru acțiuni). Ca rezultat, copilul poate reproduce aceeași formulă ritmică în moduri complet diferite, însoțind execuția cu cuvinte sau silabe, ceea ce, fără îndoială, contribuie la dezvoltarea vorbirii copilului.

Implementarea percuției corporale în terapia pentru copiii cu TSA poate include o varietate de metode și tehnici. În primul rând, este important ca terapeutul să evalueze nevoile și preferințele fiecărui copil, adaptând activitățile pentru a se potrivi abilităților și sensibilităților acestora.

Aceste activități nu doar că susțin dezvoltarea abilităților ritmice și motorii, ci și creează oportunități de exprimare personală, comunicare și interacțiune socială. În continuare sunt prezentate câteva exemple de exerciții și activități de percuție corporală care pot fi folosite pentru a sprijini dezvoltarea copiilor cu TSA.

- *Bătăi simple pe corp* - Unul dintre cele mai accesibile exerciții de percuție corporală implică bătăi simple pe diverse părți ale corpului, cum ar fi pieptul, coapsele și palmele. Acest tip de exercițiu este ușor de învățat și ajută la coordonarea motorie și la conștientizarea corporală. De exemplu:

- *Exercițiu de ritm simplu* – copilul este încurajat să bată ritmuri pe piept, palme și coapse în mod repetat, în timp ce ascultă o melodie sau un metronom.

- *Activitate ghidată* – terapeutul bate un model ritmic, iar copilul trebuie să-l reproducă. Acest tip de exercițiu dezvoltă capacitatea de ascultare și imitare.

- *Exerciții de oglindire* – În exercițiile de oglindire, un copil sau un adult inițiază mișcări de percuție corporală, iar ceilalți membri ai grupului imită acele mișcări. Aceasta este o activitate excelentă pentru îmbunătățirea abilităților de observare, ascultare și reacție la semnalele non-verbale. Aceste exerciții promovează, de asemenea, empatia și conștientizarea socială, deoarece copiii trebuie să fie atenți la ceilalți. De pildă, un copil bate ritmul pe palme, iar ceilalți îl urmează, schimbând la fiecare câteva minute liderul grupului.

- *Ritmuri circulare* – În această activitate, copiii stau în cerc și își transmit unul altuia un ritm sau o mișcare. Fiecare copil adaugă o mișcare proprie la secvența ritmică, ceea ce stimulează creativitatea și învățarea prin colaborare. Acest exercițiu nu doar că îi ajută pe copii să se concentreze și să-și îmbunătățească memoria ritmică, dar încurajează și lucrul în echipă. De exemplu, primul copil bate un ritm simplu pe palme, al doilea îl preia și adaugă o mișcare nouă, iar astfel ritmul continuă să crească și să se diversifice pe măsură ce trece de la un copil la altul.

- *Jocuri de ritm cu sunete variate* – Acest tip de activitate încurajează copiii să exploreze diverse modalități de a produce sunete folosindu-și corpul. Prin baterea palmelor, degetelor sau a altor părți ale corpului, copiii pot crea sunete variate și complexe. Aceste exerciții le oferă libertatea de a experimenta și de a găsi metode noi de a exprima ritmuri. Spre exemplu, copiii sunt încurajați să

experimenteze cu diverse bătăi – palme, bătaie ușoară pe picioare, degete pocnind – și să creeze propriul lor ritm unic. Instructorul poate ghida procesul oferind teme muzicale sau emoționale, de exemplu, „Cum sună ploaia?” sau „Ce sunet are bucuria?”.

- *Exerciții cu metronom sau muzică de fundal* – Folosirea unui metronom sau a unei melodii de fundal stabilește un ritm constant care îi ajută pe copii să își sincronizeze mișcărilor și să respecte un anumit timp. Aceste exerciții dezvoltă simțul ritmic și ajută copiii să rămână concentrați și să își regleze acțiunile motorii. Astfel, terapeutul setează un metronom la un tempo potrivit, iar copiii trebuie să bată ritmuri simple (de exemplu, la fiecare bătaie a metronomului) sau complexe (de exemplu, o bătaie la fiecare a doua sau a treia bătaie a metronomului).

- *Jocul de „întrebări și răspunsuri”* – În acest joc, un copil sau instructorul creează un ritm care servește ca „întrebare”, iar celălalt răspunde cu un ritm diferit, dar complementar. Această activitate încurajează ascultarea activă și ajută copiii să înțeleagă structura dialogului prin percuție, transpunând principiile comunicării verbale în domeniul non-verbal. De pildă, instructorul bate de două ori pe piept și odată pe palme. Copilul trebuie să „răspundă” cu un model ritmic care să se potrivească cu întrebarea, cum ar fi două bătăi pe palme și una pe picioare.

- *Dansul ritmic cu percuție corporală* – Acest exercițiu implică integrarea mișcărilor corpului în activitățile de percuție, transformând totul într-un dans. Pe măsură ce copiii bat ritmuri pe corpul lor, pot fi încurajați să își miște corpul în moduri diferite, sincronizate cu ritmurile produse. Aceasta ajută la îmbunătățirea abilităților motorii globale și la dezvoltarea creativității. De exemplu, copiii își pot folosi palmele pentru a bate pe piept și picioare în timp ce își mișcă corpul de la stânga la dreapta sau sus și jos, creând o coregrafie simplă pe ritm.

- *Secvențe de percuție bazate pe povești* – Exercițiile bazate pe povești implică crearea de ritmuri și mișcări care să corespundă evenimentelor dintr-o poveste. Aceasta oferă copiilor o modalitate de a lega percuția corporală de contextul narativ, stimulându-le imaginația și abilitățile cognitive. De pildă, terapeutul poate crea o poveste simplă, iar copiii își vor imagina diferite sunete și ritmuri care se potrivesc cu povestea (de exemplu, mersul unui elefant ar putea fi redat prin bătăi lente și puternice pe piept, în timp ce ploaia ar putea fi redată prin bătăi rapide și ușoare cu degetele).

- *Secvențe ritmice inspirate din natură* – Pentru a stimula imaginația și conexiunea cu mediul înconjurător, activitățile de percuție corporală pot fi inspirate din sunetele și mișcărilor naturii. Copiii pot imita sunete cum ar fi ploaia, vântul sau pașii animalelor, dezvoltând în același timp ritmuri complexe și expresivitatea lor personală. De pildă, terapeutul poate cere copiilor să imite sunetul vântului, bătând palmele și frecând mâinile ușor, sau să redea sunetul ploii, picurând cu degetele pe piept.

În încheiere se poate afirma că colaborarea între specialiștii în terapie și părinți este crucială pentru a crea un mediu de susținere care să faciliteze dezvoltarea și integrarea copiilor cu TSA. Prin continuarea explorării și implementării percuției corporale, putem contribui la o viață mai împlinită și mai conectată pentru acești copii.

Bibliografie:

Cazacu, A. (2018). *Percepția și expresia ritmică la copiii cu dificultăți de dezvoltare.* Editura Universitară, București

Popescu, M. (2020). *Terapia prin muzică pentru copiii cu autism: metode și rezultate.* Editura Timpul, București

Dufour, R. (2016). *L'importance du rythme dans l'éducation des enfants avec des troubles du spectre autistique.* Revue Française de Pédagogie

<https://www.youtube.com/watch?v=AN-cuRu7oAQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=FoQMqEH2btc&t=2s>

<https://www.youtube.com/watch?v=X1vbDTbJ0UQ>

Botezatu Mioara
Profesor înv. primar,
Liceul Tehnologic nr.1 Cudalbi
Localitatea Cudalbi, județ Galați

Metode moderne folosite în procesul de predare-învățare-evaluare

Pornind de la cuvântul „metodă” care provine din grecescul „methodos”, metha = spre,către, iar, odos = cale, drum, prin urmare,metodele reprezintă calea de urmat în vederea atingerii unor obiective.

Dacă în școala tradițională, accentul cădea pe acțiunea de predare și conținut, rolul central revenind profesorului, școala modernă plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă - capacitățile și aptitudinile cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l active cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acțiunile de predare-învățare.Metodele tradiționale sunt mult mai rigide, în timp ce cele moderne sunt mai flexibile, mai suple. Metodele tradiționale pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern.

Îmbinarea eficientă a metodelor tradiționale și a celor moderne ține de tactul pedagogic al cadrului didactic.

Metodele moderne activ-participative de predare-învățare-evaluare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înțeleagă cu mai multă ușurință, să rețină mai ușor și pentru o perioadă mai lungă de timp noțiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învățat.

Metodele moderne sunt:

Metoda predării / învățării reciproce este o strategie de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizați cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului,instruindu-și colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev-elev. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare, atenția, gândirea cu operațiile ei și capacitatea de ascultare activă.În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să relateze în manieră proprie și într-o succesiune logică evenimentele și ideile principale dintr-o poveste.

Mozaicul – este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi. Strategia Mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităților de ascultare, vorbire, cooperare, gândire creativă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să răspundă fiecare în parte la câte o întrebare din cadrul unei teme comune, iar la final pe baza răspunsurilor, se vor afla și asimila informații utile despre tema respectivă.

Învățarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acționează și dobândește noi cunoștințe. Această învățare este însoțită de o dirijare exterioară. În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoțită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoștințe.

Brainstorming-ul (evaluarea amânată, "furtuna în creier" sau asaltul de idei) constă în dezvoltarea unor idei noi, pe baza unei teme stabilite. Cantitate mare de idei (liber exprimate) va genera calitate. După ce s-au emis toate ideile, fără a fi criticate, se alege cea mai bună idee, care dă soluția finală. Avantajele acestei metode sunt: obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor de rezolvare; costuri reduse; aplicabilitate largă; stimulează participarea activă; dezvoltă creativitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate; dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă. În cazul copiilor cu CES această metodă se folosește de obicei la rezolvarea de situații-problemă, de tipul: - Dacă nu e așa, cum e? – Cum trebuie să ne comportăm în....?

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalți colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivă și dacă aceasta a respectat toate cerințele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv.

Tehnica LOTUS (floare de nufăr) presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală, care determină opt idei secundare ce se construiesc în jurul celei principale, asemenea petalelor florii de nufăr. Cele opt idei secundare urmează să devină la rândul lor teme principale, pentru alte opt flori de nufăr. În cazul copiilor cu CES, această metodă se aplică pe o perioadă mai lungă de timp. De exemplu, în cazul celor 4 anotimpuri, elevii trebuie să relateze noi enunțuri care să-i conducă la descoperirea anotimpului care va urma.

Metoda ciorchinelui este metoda ce se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învățate anterior, sau în etapa de evocare, elevii fiind puși în situația de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire.

Modalitati de realizare :

- elevii vor scrie un cuvânt sau expresie nucleu în centrul unei foi de hârtie;
- elevii sunt invitați să scrie cât mai multe cuvinte sau expresii care le vin în minte despre subiectul selectat până la expirarea timpului;
- cuvintele (ideile) vor fi legate prin linii de noțiunea centrală sau, dacă este cazul, de una din cele propuse de elevi;
- la finalul exercițiului se va comenta întreaga structura cu explicațiile de rigoare;

Participarea întregii clase la realizarea “ciorchinelui” este lansată ca o provocare și determină o întrecere de a descoperi noi conexiuni legate de termenul propus.

Cubul este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Se oferă astfel elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

Metoda cadranelor urmărește implicarea elevilor în realizarea unei înțelegeri cât mai adecvate a unui conținut informațional. Această metodă se poate folosi frontal și individual, în rezolvarea problemelor prin metoda grafică.

Prin trasarea a două axe perpendiculare, fișa de lucru este împărțită în patru cadrane, repartizate în felul următor:

- I – textul problemei;
- II – reprezentarea grafică a problemei;
- III – rezolvarea problemei;
- IV – răspunsul problemei;

Diagrama Wenn are rolul de a reprezenta sistematic, într-un mod cât mai creativ, asemănările și deosebirile evidente dintre două categorii de operații matematice. Dă rezultate deosebite la activitatea în echipă.

Problematizarea reprezintă una dintre cele mai apreciate metode active, cu valențe euristice, formative, recunoscute în practica educațională. A mai fost denumită predare prin rezolvare de

probleme sau rezolvarea productivă de probleme. Ea constă în crearea unor dificultăți practice sau teoretice, a căror rezolvare să fie consecința activității proprii de investigare efectuată de elev.

În concluzie, *metodele moderne* sunt atractive, dezvoltă creativitatea, gândirea critică a elevului, capacitatea acestuia de a-și expune propriile păreri și de a coopera. Învățarea devine eficientă, iar cunoștințele nou însusite pot fi aplicate în alte situații sau în rezolvarea unor probleme (sarcini de lucru). În acest fel, elevul participă activ la procesul de învățare, care se îmbunătățește considerabil în momentul în care școlarii folosesc un repertoriu de gândire și experiența lor anterioară.

Bibliografie

1. Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
2. Cucuș, C. (coordonatori), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom, București, 1998
3. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2001
4. Oprea, C.-L., - Strategii didactice interactive, E.D.P. R.A., 2007.

Prof. Ioniță Silvia

Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau”, Brănești-Ilfov

Economia circulară - temă actuală pentru proiectele educaționale

Societatea actuală, aflată în era consumerismului, a devenit predispusă la înlocuirea rapidă a obiectelor în locul reparării lor. Această mentalitate favorizează consumul excesiv, ignorând aprecierea pentru obiectele bine făcute și durabile. Astfel, valori ca protejarea resurselor și dezvoltarea durabilă sunt exacerbate sau chiar ignorate, bineînțeles, totul în detrimentul deteriorării mediului înconjurător.

Resursele Planetei se diminuează, iar până în 2050, vom consuma într-un singur an cât consumăm în prezent în trei ani. În același interval, consumul mondial de resurse precum biomasa, combustibilii fosili, metalele și mineralele va crește de patru ori, în timp ce producția anuală de deșeuri se preconizează că va crește cu 70%.

Datele Eurostat indică o rată de circularitate de doar 1,4% pentru economia românească în 2022, în comparație cu media UE de 11,5%. Reducerea consumului de plastic, taxa pe plastic, utilizarea materialelor reciclate, reutilizarea produselor, utilizarea surselor durabile de energie și cadrul legislativ în vigoare la nivel UE, vor impune companiilor să adopte schimbări ale modului în care operează.

Economia circulară este un model economic care se concentrează pe reducerea deșeurilor și maximizarea utilizării resurselor prin reciclare, reutilizare și refacere. În contrast cu economia liniară, care se bazează pe un model „cumpără, folosește, aruncă”, economia circulară își propune să închidem buclele de materiale și să păstrăm valoarea produselor cât mai mult timp posibil.

Economia circulară implică folosirea în comun, închirierea, reutilizarea, repararea, renovarea și reciclarea materialelor și produselor existente cât mai mult timp posibil. Astfel, ciclul de viață al produselor se prelungeste.

În practică, presupune reducerea la minimum a deșeurilor. Când un produs ajunge la sfârșitul ciclului său de viață, materialele din care este fabricat sunt păstrate în economie pe cât de mult posibil prin reciclare. Ele pot fi utilizate în producție de mai multe ori, ceea ce duce la creșterea valorii adăugate.

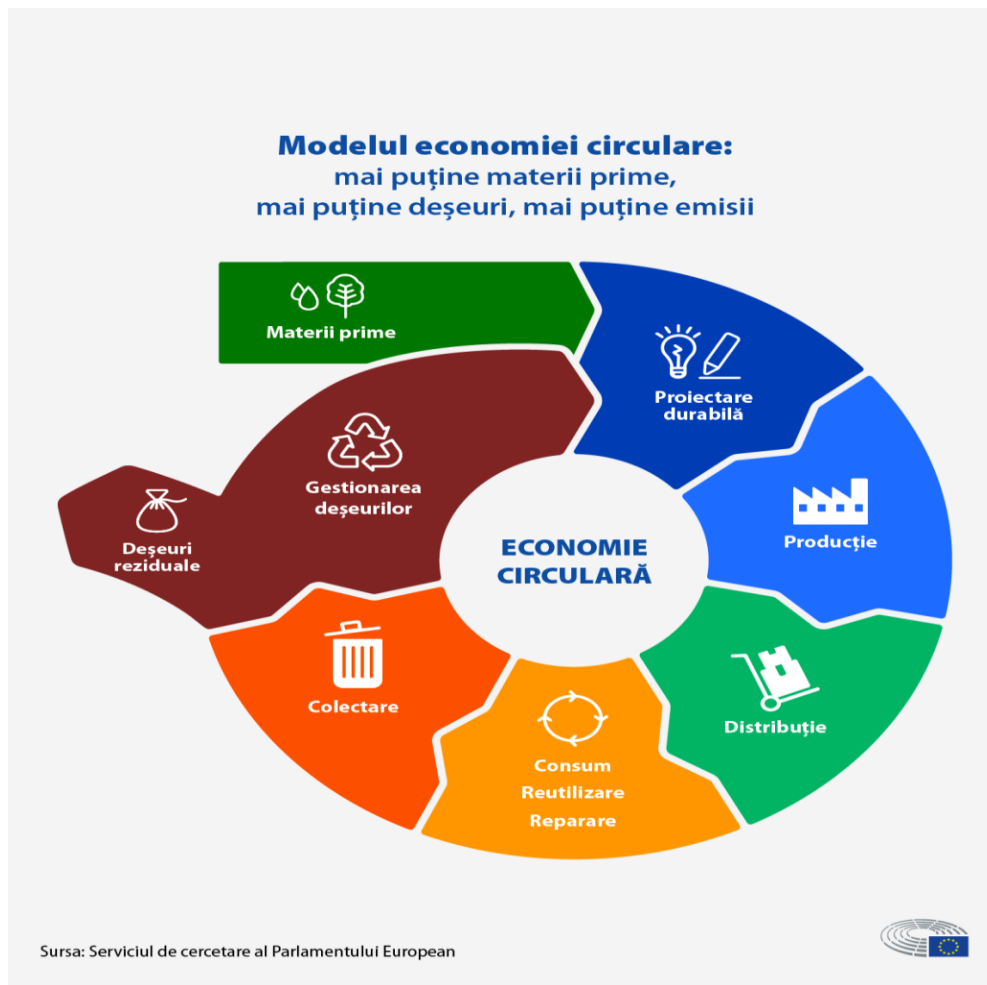
Principiile cheie ale economiei circulare:

1. **Reducerea deșeurilor:** Minimizarea generării deșeurilor prin proiectarea produselor pentru a fi reutilizate sau reciclate.
2. **Reutilizarea:** Încurajarea reutilizării produselor și componentelor pentru a extinde ciclul de viață al acestora.
3. **Reciclarea:** Transformarea materialelor din produsele uzate în materii prime pentru noi produse.
4. **Proiectare sustenabilă:** Crearea de produse care să fie durabile, ușor de reparat și reciclat.
5. **Utilizarea resurselor regenerabile:** Favorizarea utilizării resurselor regenerabile și reducerea dependenței de cele finite.

Beneficii:

- **Reducerea impactului asupra mediului:** Minimizarea poluării și a consumului de resurse naturale, scăderea impactului asupra peisajelor și habitatelor naturale și menținerea biodiversității; conform Agenției Europene a Mediului, procesele industriale și consumul produselor sunt responsabile de 9,10% din emisiile de gaze cu efect de seră din UE, iar gestionarea deșeurilor pentru încă 3,32%.
- **Economie de costuri:** Reducerea costurilor prin eficiența utilizării resurselor. Reciclarea materiilor prime scade și riscurile legate de aprovizionare, de disponibilitate și dependența de importuri, precum și de fluctuația prețurilor.
- **Inovație și noi oportunități de afaceri:** Crearea de noi modele de afaceri și piețe. Tranziția spre o economie mai circulară poate crește competitivitatea, stimula inovația, încuraja creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

Implementarea economiei circulare poate avea un impact semnificativ asupra dezvoltării durabile și poate contribui la o tranziție către un sistem economic mai responsabil și mai sustenabil.

Concluzie:

Proiectele educaționale despre mediu au menirea să tragă semnalul de alarmă al momentului- problema majoră a deșeurilor și a reciclării acestora. Ele contribuie la formarea unor comportamente sănătoase în rândul elevilor și a tinerilor educabili, capabili de schimbare.

Bibliografie:

1.<https://www2.deloitte.com/ro/ro/pages/tax/solutions/economie-circulara.html>

2.<https://www.europarl.europa.eu/topics/ro/article/20151201STO05603/economia-circulara-definitie-importanta-si-beneficii>

Prof. Gheorghe Ionela-Florentina
Liceul Economic „Virgil Madgearu”, Constanța

Educația Ecologică - o necesitate a viitorului

Educație ecologică pentru copii, este aceea educație care n-ar trebui să se oprească sau să se desfășoare numai în cadrul școlii ca disciplină, ci ar trebui să fie mai mult un mod de viață. Copiii pot învăța de mici cum să sorteze deșeurile, să respecte mediul înconjurător, să consume mai puțin. Toate aceste gesturi îi vor face să fie conștienți de ce înseamnă ecologie și să devină un individ conștient de mediul în care trăiește. Școala este locul unde copiii sunt doar inițiați în regulile care vor duce mai târziu la un comportament responsabil. Dar, oare este de ajuns? Suntem conștienți cu toții că un rol foarte important îl reprezintă și familia, mediul în care copilul trăiește. De aceea, continuarea regulilor și deprinderilor învățate la școală de către copii, ar trebui perpetuate și în mediul familial.

La vârste fragede, copiii ar putea fi conștientizați de protejarea mediului înconjurător printr-un set de reguli care pot fi folosite atât la școală, cât și în familie.

Educație ecologică pentru copii: fără risipă:

Economisește hârtie! – copilul poate fi învățat să facă două desene pe o foaie de hârtie, folosind ambele fețe ale acesteia. Acesta trebuie conștientizat că trebuie să folosim mai puțină hârtie, astfel vom păstra vii pădurile care sunt esențiale planetei pe care trăim.

Sortează deșeurile! Puteți lua coșuri de gunoi de diverse culori, așa cum sunt cele amplasate în spațiile publice. Imprimați denumirile (hârtie/carton, plastic, sticlă, deșeuri menajere) și lipiți-le pe culoarea potrivită fiecărui deșeu. Explicați-le că o cutie cu suc de fructe trebuie pusă în recipientul pe care scrie „hârtie și carton”, iar paharul de iaurt, după ce este consumat, trebuie să meargă în coșul „de plastic”. Desigur, aceste instrucțiuni trebuie repetate în mod regulat.

Pentru a-i motiva pe copii, explică-le că anumite deșeuri vor fi transformate în noi obiecte: 200 de doze de suc pot fi folosite pentru a face o nouă bicicletă. O tonă din ambalaj de plastic poate fi materia primă pentru 1.800 articole vestimentare noi!

Educație ecologică pentru copii: bunele obiceiuri se deprind la vârste mici.

Colectează bateriile uzate de la dispozitivele din casă! Din aproximativ un miliard de baterii puse pe piață, doar 33% sunt colectate pentru reciclare. Recomadă-le copiilor să achiziționeze o cutie mică pentru a depozita bateriile uzate din jucăriile lor sau alte dispozitive din casa. Încurajează-i ca data viitoare, când vor merge împreună la cumpărături cu părinții, să le depună la centrele de colectare din magazine. *Iată un filmuleț care vă poate fi de folos în educația ecologică a copiilor!*

https://www.youtube.com/watch?v=-wN6c9evI8g&ab_channel=Profu%27degeogra%27

Explică-le că bateriile nu pot fi aruncate la gunoiul normal, deoarece sunt foarte poluante. Ideal ar fi să se înlocuiască bateriile de unică folosință cu baterii reîncărcabile, chiar dacă sunt mai scumpe, dar astfel vor economisi bani pe termen lung.

Nu strica hârtia igienică! Unii copii se distrează desfășurând rola de hârtie igienică prin toată casa sau la toaletă o folosesc în exces. Explică-le că nu este o jucărie, că pentru obținerea hârtiei igienice au fost tăiați copacii din pădure și trebuie să prevenim asta.

Nu umple cada până sus! Povestește-le despre zonele în care oamenii abia au acces la apă potabilă, despre viața de pe Pământ care este susținută de apă.

Mergeti la grădiniță, școală sau la plimbare pe joss au cu mijloacele de transport în comun!

Dacă grădinița sau școala sunt în apropiere, recomandați-le copiii să meargă pe jos până acolo. Sau la parcul din zona lor, sau...oriunde merge ei de obicei pe distanțe scurte! Spuneți-le copiilor că mașina poluează, și făcând acest gest mic, ajutați planeta să respire mai bine.

Oprți lumina când ieșiți din cameră! Este un gest mic care nu necesită efort, dar care ajută enorm la păstrarea resurselor și scăderea facturilor! Dacă toți părinții și copiii din întreaga lume ar juca acest „joc”, vom economisi foarte mult și planeta noastră ar fi mult mai sănătoasă.

Dacă sunt învățați de mici cu acest gest simplu, într-o zi, copiii vor fi cei care le vor reproșa adulților lipsa de responsabilitate.

Nu arunca nimic pe pământ! Nimic nu este mai îngrijorător decât ambalajele aruncate peste tot pe plajă, pungile și sticlele de plastic de pe marginile drumurilor sau guma de mestecat de pe trotuare. Pentru a păstra frumusețea locurilor vizitate, învățați-ți copilul să folosească coșurile de gunoi sau să strângă deșeurile într-o punguță până găsește unul!

Nu rupe florile, iarba sau ciupercile! Toate plantele pe care le întâlniți sunt parte integrantă a naturii. Explicați-le că florile, iarba și ciupercile au rădăcini în pământ și sunt în viață.

Insectele și animalele au nevoie de ele pentru supraviețuire. Dacă smulgem plantele, această mică lume microscopică va fi distrusă.

Educație ecologică pentru copii: natura merită respectul nostru!

Observați împreună natura! Profitați de zile cu vreme frumoasă pentru deplasări în natură alături de copiii! Va fi o ocazie excelentă să le explicați caracteristicile fiecărui antotimp, să determinați împreună vârsta unui copac sau să le explicați de ce cad frunzele toamna.

Povestestiți-le despre animalele și păsările pe care le întâlniți în excursiile voastre, despre rolul și locul fiecărei vietăți pe pământ. Cu siguranță va fi mult mai conștient de importanța fiecărui element al naturii.

Faceți împreună experimente! Ce modalitate mai bună de a înțelege natura decât a realiza experimente?! De exemplu, dacă se întreabă cum se formează zăpada, profitați de ocazie și spuneți-le pe înțelesul lor tot ce trebuie să știe despre cele trei stări de agregare ale apei, precum și despre circuitul său în natură. Puteți face câte un mic experiment pentru a înțelege cum îngheață, se topește, condensează și se evaporă apa. Va înțelege mult mai ușor!

Consumați alimente în mod responsabil! Este important să fie învățați să consume produse sezoniere, fără a cumpăra în exces, pentru a nu arunca mâncarea. Copiii trebuie învățați să aprecieze produsele producătorilor locali, favorizând astfel consumul de produse ecologice.

În concluzie, educația ecologică este un proces de durată care trebuie să înceapă la vârste mici și să se continue în rândul tinerilor. Este mai dificil să educi un tânăr ale cărui obiceiuri nesănătoase sunt bine împământenite, decât să formezi deprinderi sănatoase unui copil a cărui dispoziție de a se conforma este mult mai mare. Acest proces de educare nu este unul unilateral, și anume realizabil numai în cadrul școlii, ci este un proces care implică și mediul familial, deoarece comportamentele bune trebuie continuate în toate componentele vieții unui individ, pe tot parcursul vieții acestuia.

Prof. Gheorghe Ionela-Florentina
Liceul Economic „Virgil Madgearu”, Constanța

Să facem ordine și curățenie!

Obiective: Elevii trebuie să înțeleagă problemele de mediu cu care se confruntă planeta noastră. Lucrând în echipă vor curăța curtea școlii.

Durata activității: 45 de minute

Materiale necesare: Saci menajeri, mănuși de cauciuc; dacă mănuși nu vă stau la dispoziție, elevii să-și pună pungi de plastic pe mâini pentru a-i proteja, hârtie și ustensile pentru desen, dicționar pentru cuvinte necunoscute “poluare și deșeuri”

Introducere:

Poluarea este una din marile probleme cu care se confruntă globul. Există multe tipuri de poluări care dăunează animalelor, plantelor și bineînțeles oamenilor; una dintre sursele de poluare, la care participă și omul zi de zi este producerea deșeurilor în cantități foarte mari. Prin deșeu se înțelege orice tip de gunoi care nu este depozitat în mod adecvat. O mare problemă este că oamenii nu își dau seama că deșeurile sunt foarte dăunătoare, afectându-ne viața de zi cu zi: de exemplu aruncate în apă poluează pânza freatică, apa devenind nepotabilă. Omul crede că deșeurile dispar după un anumit timp: adevărul e că unele se descompun într-adevăr, altele însă (de ex. materialele plastice) rămân pe suprafața pământului, cauzând daune plantelor, animalelor și omului. Mulțumită omului Pământul e acoperit de deșeuri. Să facem deci ceva pentru a opri acest lucru! Prin această lecție elevii vor învăța despre diferitele surse de poluare care afectează planeta și vor participa la o activitate de curățare a curții școlii. Se vor familiariza cu diferitele tipuri de deșeuri care se găsesc chiar și în curtea școlii și vor învăța despre metodele de recirculare ale acestora. Prin curățirea curții, împrejurimile școlii devin mult mai frumoase. Vor face un grafic despre tipurile de deșeuri colectate.

Procedura:

Discutați despre tipurile de poluare care afectează mediul și scrieți pe tablă răspunsurile date de elevi. Explicați-le că poluarea este una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă planeta și că aceasta afectează în mod negativ mediul în care trăim. Întrebați-i prin ce metode

putem ajuta: dacă unul dintre elevi rostește “curățirea deșeurilor” opriți discuția, spunându-le că tema orei din acea zi este chiar această. Împărțiți clasa în două echipe, fiecare elev să primească o pereche de mănuși și un sac menajer. Regulile sunt: timp de 15 minute fiecare să strângă atâtea deșeuri cât poate din curtea școlii, precizându-le care sunt limitele curții. Numai în interiorul acesteia pot aduna gunoaiele. Obiectele din sticlă și cele ascuțite nu trebuie adunate. Dacă timpul a expirat, elevii trebuie să sorteze deșeurile în saci diferiți pentru a fi recirculați. Mănușile se adună și ele. Ne întoarcem în sala de clasă. Fiecare elev să scrie o listă despre tipurile de deșeuri 45 pe care le-a adunat: resturi de mâncare, sticle de plastic, etc. Acestea trebuie reprezentate pe un grafic și trebuie interpretate de către profesor pentru a le reaminti elevilor care tipuri de deșeuri sunt cele mai frecvent întâlnite. Puneți următoarele întrebări: Ce fel de obiecte ați găsit în cea mai mare cantitate? Ce fel de obiecte au fost rar întâlnite? Ce alt lucru am putea face pentru a ajuta Pământul? Dacă în 15 minute am ajutat așa de mult, închipuiți-vă ce s-ar putea face timp de 3 ore? Ce ar putea face colectivul școlii pentru a menține curtea școlii curată?

Evaluare:

Scrieți împreună cu elevii scrisori primarului și presei locale pentru a implica cât mai multe persoane în activități de colectare selectivă a deșeurilor. O dată pe lună elevii să organizeze împreună cu alți colegi o activitate de curățire a școlii. Cu cât mai mult își dau seama elevii că și ei sunt responsabili de înfățișarea școlii și pot face multe pentru ea, cu atât vor fi mai mândrii dacă clădirea și împrejurimile școlii arată bine.

Prof. Gheorghe Ionela-Florentina
Liceul Economic „Virgil Madgearu”, Constanța

Pregătirea pentru integrarea în profesie

Integrarea tinerilor în activitatea profesională este pregătită treptat, cu contribuția concertată a școlii și familiei. La acestea se adaugă influența și modelele din mediul informal al tânărului, mass-media, diverse influențe din mediul social. Importante sunt și aspirațiile personale care pot fi sau nu în concordanță cu oferta societății la acel moment. S-a constatat că, dintre acești factori, un rol deosebit îl joacă familia în dezvoltarea individului și transmiterea unor valori individuale ce constituie patrimoniul familial și care se transmit numai în cadrul familiei. Se știe că orientarea profesională se realizează – alături de școală – prin îndrumarea părinților care oferă propriul “model” de reușită în carieră, exemple din anturajul familiei sau își proiectează la copii aspirațiile profesionale pe care ei înșiși nu au reușit să le atingă.

Alegerea unei cariere profesionale pornește, pentru fiecare individ, de la un *set de premise*:

Competențele obținute prin școlarizare;

Abilități intelectuale și practice;

Capacitatea de a transpune într-un domeniu de activitate achizițiile obținute în școală;

Aptitudini speciale de care individul devine conștient pe parcursul educației;

Interese și motivații personale;

Modelul oferit de familie (reproducerea experienței profesionale a familiei);

Atitudinea comunității față de individ (eventuale prejudecăți ale societății ce influențează negativ percepția individului în societate și propria imagine de sine);

Oferta profesională a societății.

Educația pentru profesie, parte integrantă a curriculumul-lui atât în ciclul secundar inferior, cât și superior, vizează formarea de către școală a unor competențe de integrare profesională, prin care tinerii să fie capabili:

- Să-și recunoască interesele și competențele personale;
- Să cunoască posibilitățile de inserție socială în diverse ocupații și funcții;
- Să cunoască principalele caracteristici ale pieței muncii;

• Să se poată informa singuri asupra ofertelor de pe piața muncii; să-și caute sursele de informație și să le acceseze; În plus, fiecare tânăr – și nu numai - care își caută un loc de muncă trebuie să fie informat asupra unor aspecte esențiale pentru reușita inserției sale profesionale, cum ar fi:

- Cunoașterea legislației muncii în vigoare;
- Raportul dintre competențele proprii și cerințele angajatorului/standardele postului;
- Drepturi și îndatoriri ale angajatului conform contractului individual de muncă.

Orientarea școlară și profesională, parte componentă a procesului de învățământ, ține insuficient cont de autoevaluarea fiecărui individ privind aspirațiile sale profesionale. Școala trebuie:

Să-i ajute pe tineri să se pregătească pentru obținerea unui loc de muncă care li se potrivește;

Să le sporească încrederea în propria persoană și în șansele de reușită profesională prin oferirea unor tehnici precise de solicitare a unui loc de muncă (alcătuirea unui CV, tehnica interviului, etc.);

Să le dezvolte încrederea în șansele de reușită;

Să-i pregătească pentru mobilitatea și dinamismul ce caracterizează piața muncii;

Să le dezvolte competențe interactive și sociale;

Să le dezvolte capacitățile de comunicare.

Concret, la ieșirea din școală, fiecare tânăr ar trebui să fie abilitat:

• Să-și elaboreze un curriculum vitae și o scrisoare de intenție în vederea solicitării unui post/participării la un concurs de angajare;

• Să se prezinte la un interviu pentru obținerea unui post;

• Să-și dezvolte o strategie proprie activă de căutare a unui loc de muncă;

• Să-și pună în valoare experiența personală/de muncă și competențele dobândite în școală;

• Să-și identifice propriile nevoi de formare și să caute să-și desăvârșească acele tipuri de formare care să le faciliteze integrarea/promovarea profesională;

• Să prevadă eventualele eșecuri profesionale și să caute soluții prin formare sau prin dezvoltarea de noi competențe și atitudini;

• Să fie pregătiți pentru situațiile de șomaj, excludere socială sau marginalizare și să poată avea mobilitatea necesară depășirii acestor situații;

- Să-și evalueze corect gradul de efectivitate al acțiunilor realizate și tipul de meserie pe care o pot exersa, în acord cu competențele și interesele personale.

Prof. lb engl. Gheorghe Ionela-Florentina
Liceul Economic „Virgil Madgearu”, Constanța

Teaching receptive skills through graded readers: studiu de specialitate

It is a well-known fact that when there were no television or computers, reading was a primary leisure activity. The only tragedy is that, with time, people have lost their skill and passion to read. There are many other exciting and thrilling options available, aside from books. And that is a pity because reading offers a productive approach to improving vocabulary and word power.

It is observed that children and teenagers who love reading have comparatively higher IQs. They are more creative and do better in school and college. Reading helps in mental development and is known to stimulate the muscles of the eyes. It is an activity that involves greater levels of concentration and adds to the conversational skills of the reader. When done on a daily basis, this habit can become a healthy addiction. It helps us to stay in-touch with contemporary writers as well as those from the days of yore and makes us sensitive to global issues.

The importance of listening in communication also is something worthwhile to consider. Good listeners are often some of the best speakers because they have taken the time to find out what people are truly interested in. It is important to practice listening skills from a young age because strong listening skills will aid a person for life. A good listener is excellent at following directions, is a good conversationalist and is able to function well in diverse environments.

For our students need to become literate “processors” of texts who are able to use their higher-level skills to analyze, synthesize, interpret and apply the information, they need to be taught reading and listening strategies and techniques in order to be successful. And this is what this research aims at, developing their reading and listening skills with the help of Graded Readers which provide easy motivating material.

In order to do the research, I set the following **objectives**:

- Gathering the scientific material necessary to set up the theoretical and methodological foundations meant to improve pupils’ familiarity with some aspects of English literature and civilization;
- Applying a set of questions regarding the scientific investigation and the research methods

to be used in order to determine the learners' level of instruction;

- Showing the efficiency of the various working methods, strategies, procedures, used in order to put to work students' abilities and to reinforce their learning motivation;
- Identifying the adequate teaching strategies able to develop the pupils' listening and reading abilities in order to be better English speakers and to enhance their taste for extensive reading;

Considering all this, I reached the following hypothesis: *If we develop students' receptive skills through literary texts, can this boost their interest towards reading in general and literature in particular?* The research starts with a questionnaire which is given to the students and follows it up with a discussion. The questionnaire should include questions about how often students read, what they read and whether they enjoy reading in their own language or not. When the students have completed this, we can use it as the basis for a class discussion to introduce the idea of extensive reading. It will allow us to explain the benefits and decide how best to approach it with our class.

We selected a pre-intermediate level class of students as our target group for the experiment for whom we designed an extensive reading program, which was integrated in school as an optional course so we had plenty of time to introduce the students to extensive reading and raise their interest towards reading.

The results to this questionnaire were not at all encouraging. Children do not enjoy reading, not even for pleasure and not even for school. The most frequent answers were, as I expected, 1c, 2a, 4c, 5 f and h, 6a and b, and the most popular types of books would be adventure, mystery, books with films and romance.

We found these results quite daunting considering that I was going to initiate a reading journey through the English literature and through the works of some less known authors. But I was encouraged though by the fact that children mentioned romance books among the types of books they would like to read. And starting from here, we planned a very careful strategy for the whole school year to come in order to raise students' interest towards reading and towards the English language and, why not, English literature or literature in general. It probably sounds to be

too much to aim at after seeing the results to the questionnaire, but we considered it to be a challenge.

We started the experiment by explaining the program and then by providing access for the students to a series of Graded Readers titles from the school library and from the teacher's personal collection in order to detect their reaction to them. The titles consisted of both familiar and unknown authors and books. We observed that the students picked up and browsed through most of them, looking first at the title and at the front cover, reading the reviews on the back cover (the blurb) and only then opened the book to read a few extracts, to see how they are organized and to notice the difference from the normal literature books. The students were quickly absorbed by the front covers, the inside illustrations, the small format and the extra materials provided by these books (namely-the extra activities section, the glossaries, the family trees of the characters, information about the author) meant to cut short the distance between reading and pleasure and to increase their motivation.

The initial assessment was made with the specific aim of establishing the students' level of listening and reading comprehension of a literary text. We let them choose the text out of many books presented in a previous lesson. The chosen text was a fragment from *The adventures of Tom Sawyer* by Mark Twain, a Macmillan Reader adapted for the pre-intermediate level. The test had five items, the first two were about listening and the other three about reading comprehension. The requirements were explained very clearly to the students. The first part of the test aimed at checking listening comprehension. The teacher played the fragment three times (with some time left between the three) for a better understanding.

The results of the test showed a class average of 64.6% which we took into consideration thinking that it is the real one and the measurements would be more accurate after we compared the results with the final test.

In between the initial and final tests, we permanently monitored the listening and reading comprehension by offering a variety of exercises in order to do that, but also to avoid boredom and maintain the students' interest alive: fill-ins, rephrasing, matching exercises, sentence completion, multiple choices, card and grill filling, role-plays, etc. These activities also required different forms of organizing the students so that they could interact with each other. Thus they worked in pairs or in small groups (sometimes grouping weaker students with the better ones for

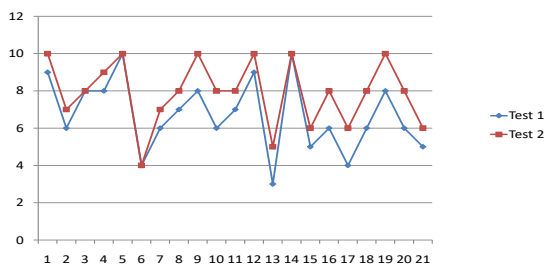
encouragement), but also individually to control their progress. We projected screenings of what we read (*Pride and Prejudice* and *Emma*) in the AeL laboratory and we entered the info lab to work out the exercises on the CD-ROMs accompanying the books. These two proved very successful with the students.

The final assessment was made on a Jane Austen text (the Macmillan Reader of *Sense and Sensibility*- as they were familiar now with her work) in order to establish if any evolution had taken place regarding the students’ listening and reading skills (including any improvement of their level in vocabulary and grammar) and also regarding the interest towards reading in general and reading literature in particular. In short, to see if the experiment (the extensive reading program) registered any success on any level. We intended for this final test to be similar in structure to the initial one so that the measurements could be as accurate as possible.

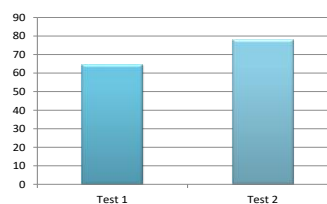
The results of the final test showed a class average of 79%, therefore an improvement of almost 14% at class level is noticed after comparing the results of the two tests. We consider it a significant improvement regarding the students’ listening and reading comprehension. Most of the children have made important progress throughout the year, improving also their English grammar and vocabulary. Maybe it’s not a spectacular improvement, but it’s real and we consider any progress a big step forward.

We also gave students the same questionnaire we gave them at the beginning of the experiment in order to establish if any progress has been made regarding the students’ interest towards reading. But we added one more question to see if this extensive reading program proved efficient and determined them to read more.

Plotting of the students’ progress

Plotting of the class average

We found out to our great joy that children started reading more Romanian literature and some (it's true that just a few) went to the library to buy Readers. And some (just three of them) still do not find reading a pleasurable activity.

But overall, the progress was as real as it could be, it was obvious and fulfilling. That's why we consider that the objectives have been (partly) attained, thus the hypothesis having been confirmed.

What we intended with this work, was establishing if using literary texts in classroom would develop not only children's reading and listening abilities but also raise their interest towards reading. In order to build strong reading and listening skills, students need to engage in as much active practice as possible. That is why we designed an extensive reading and listening program for a whole school year included in an optional course.

The reason for this was that this type of program offers many advantages; it provides adequate and increased exposure to language, to interesting material and involves a relaxed and tension-free learning environment; it can enhance learners' general language competence (automaticity of word recognition, decoding of symbols on the printed page, correct pronunciation, identifying different accents, speech rhythm etc); it can motivate students to read/listen more and this can build confidence with extended texts; it can increase knowledge of vocabulary and it facilitates the development of prediction skills.

BIBLIOGRAPHY

Adams, M. J., *Beginning to read: Thinking and learning about print*. Cambridge, MA: M.I.T. Press, 1990.

Collie, J. & Slater, S., *Literature in the language Classroom: A Resource Book of Ideas and activities*. Cambridge, CUP, 1990

Day, R.R. & Bamford J., *Extensive Reading in the Second language Classroom*, Cambridge University Press, 1998

Gleason, Jessica, "Jane Austen and Feminism", online: www.victorianfiction.suite101.com/...jane_aust...

Monas, Katalin, "Teaching the Receptive Skills". Nagyné Gulyás Erna Language Pedagogy II Distance Learning Degree Programme, 2nd year, April 2, 2003

Waring, Rob, "Why Extensive Reading should be an Indispensable Part of All Language programs

Waring, Rob, "Graded and Extensive Reading-Questions and Answers"

Prof. Ib engl. Gheorghe Ionela-Florentina
Liceul Economic „Virgil Madgearu”, Constanța

Student-centered approach in English language teaching: studiu de specialitate

The most challenging task of an English teacher is to stir students' interest in learning English and out of this necessity, the urge to make a research came out in order to show whether it is so important to teach them the language or to focus more on the process of learning it.

In order to do the research, we set the following **objectives**:

- Developing instructional learning unit based on student-centred approach.
- Teaching the students using instructional learning unit.
- Comparing the students achievement by teaching them through student-centered and teacher-centred approaches for teaching of English.
- Determining the effectiveness of the learning unit based on student-centered approach on the performance of students.
- Applying a placement test in order to determine the students' level of English language acquisition;
- Showing the efficiency of the various working methods, strategies, procedures, used in order to put to work students' abilities and to reinforce their learning motivation;
- Identifying the adequate teaching strategies able to develop the pupils' interest in learning English and developing skills which they will need in their future carriers in order to be better English speakers.

We have selected two intermediate level classes of students attending high school with one hour per week as my target groups for the research: one class represents the experimental group (the group subjected to the research from whom we get measurements and analyze the data obtained through the experiment) and the witness sample (the group different from the first one who has not been intervened upon with the experiment). For the experimental group we have designed learner-

centered strategies and activities in different types of lessons, thus, giving the students the opportunity to acquire new language skills.

There are some basics that we have taken into account when introducing activities or adopting methods and strategies which develop students' abilities. Thus, we looked for involving students in a number of different types of activities; using a wide selection of materials; keeping them motivated, stimulated in the language learning; focusing on the students and what they need, thus making ourselves a more flexible and adaptable to the students needs; being conscious about the students' different abilities to learn language and providing feedback whenever we have the opportunity.

In order to determine the students' interest in the English language acquisition and their willingness in trying different types of activities rather than those they have been exposed to, we have applied a questionnaire. The results to this questionnaire were encouraging. Having been questioned if they could circle more than one choice from the questionnaire, we gave them the opportunity to do that. Surprisingly, the students have chosen as source of their input not only the video games or films, but also the teacher. The most frequent answers were, 1c, b and d, 2b and c, 3a and b, 4a and b, 5b and c, 6a and c. What comes out from the questionnaire is the students' willingness in learning the English language not only because they need it in their future workplaces, but also because they enjoy it. Moreover, they are very conscious of the necessity to develop their listening and speaking skills in order to do their best in their careers. Therefore, we have planned a very careful strategy for the whole learning unit in order to raise students' interest not only towards listening and speaking skills, but also towards reading and writing ones, from a student-centered approach different from the way they have been taught before. My aim is to change students' perception of learning a foreign language, by shifting the focus from the teacher on the student.

A learning unit will be developed based on framework of student-centered approach. Students of experimental group will be taught according to student-centred approach. Achievement pre-test will be developed according to adopted 2009 Romanian English language curriculum's frameworks of reading, writing, listening and speaking for intermediate students' level, having English as a second language. A test with the same structured items will be used as a post-test. The experiment has been performed for one month.

After having applied the questionnaire to see the students' degree of interest towards studying the English language, we have initiated a natural educational experiment by giving a pre-test to determine students' level in the English language acquisition.

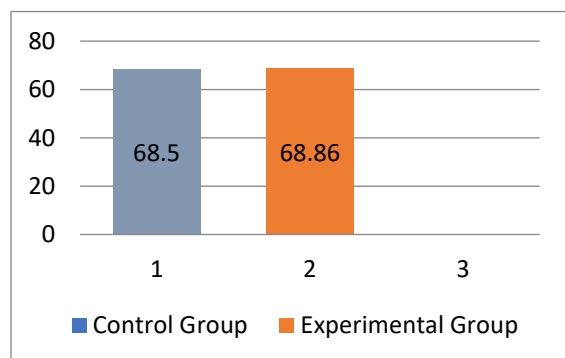
Furthermore, we have designed a series of activities based on a student-centered learning approach within the learning unit in order to observe if the students achieved skills in coping with different types of exercises closely related to the development of language skills, such as discussions, problem-solving, debates, role plays, reading comprehension, multiple choice listening, interview jobs and writing letters.

At the beginning of the research, a placement test will be given to both the experimental group and the control group, in order to show the students' level of English language acquisition. The test had four items.

The first two items are meant to test reading comprehension and reading for specific information. The third item contains a multiple choice exercise which aims at testing students' level of grammar acquisition and the fourth item contains a writing task. The requirements were explained very clearly to the students.

Here are the results of the placement test represented through the classes' average:

Graph 1. Control and Experimental Groups' Average Level before the Experiment

The first graph shows that the two groups before experiment were equal and they had the same starting point. We took 68,86% and 68,50% into consideration to check the difference between both groups after the placement test.

Along the whole experiment, both classes had the same teacher and syllabus. The difference consisted of the fact that the experimental group studied the English language from a student-centered approach, with a specific emphasis on the students controlling the learning process. The students' acquisition of the English language was permanently monitored by offering a variety of exercises in order to do that, but also to avoid boredom and maintain the students' interest alive: problem solving (which develops students' skills in working cooperatively), role-plays (develop skills such as self-awareness, creativity, acting skills, critical thinking and learning to

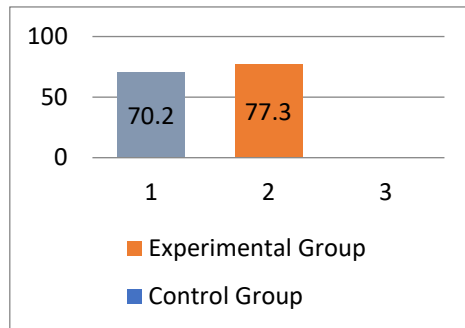
shift roles as a result of seeing the realities of life), mind mapping, class vote, discussions and debates on various topics, skimming for the gist, predict the topic as group or pair-work activities, self-assessment, peer-assessment and writing personal letters to someone they know.

These activities also required different forms of organizing the students so that they could interact with each other. Thus they worked in pairs or in small groups (sometimes grouping weaker students with the better ones for encouragement), but also individually to control not only their progress. Moreover, individual work also gives students the opportunity to internalise and reflect on the newly acquired information and to build self-confidence and independence.

As **final assessment**, an achievement test was given with the specific objective to see if there is a difference in the English language acquisition of the experimental group in comparison to the control group. The post-test was the same for both groups, but the building-up of the test was different for the experimental group because the group was involved in the process of making up the test. Our roles were to decide which area(s) are appropriate for student involvement as well as to design and monitor activities in which students take responsibility for certain aspects of the assessment process. Therefore, different groups of students belonging to the experimental group were given the chance to be involved in what is to be tested, selecting or producing appropriate materials, writing test questions, administering tests, and scoring such tests. Moreover, different groups of students were given different test-related responsibilities. Taking into account that students expressed their preference to read magazine articles, they were asked to bring to the class samples of written articles from newspapers or magazines. They had to vote for the most interesting written article that thus became subject of the written item test. Furthermore, they had to produce a key that would be used to mark their test and evaluation criteria.

In addition, we asked the students to write examples of people's statements that they hear in everyday life from parents, friends or classmates or television. This material represented the material for testing reported statements, the third item of the post-test, which consists of rephrasing the sentences in reported speech.

Furthermore, for the fourth item of the post-test students are asked to write freely a letter to a friend without any other guidance. Here are the results of the achievement test represented through the classes average:

Graph 2. Control and Experimental Groups' Average Level after the Experiment

The second graph shows a difference of almost 8% between the experimental group and the control group in the acquisition of the English language. A comparison of the two groups percentages proves that the experimental group had a significant improvement in each item of the achievement test. Maybe it is not a spectacular improvement, but it is real and we consider any progress a big step forward. Therefore, teaching students from a student-centered approach proves to be more efficient rather than teacher-centered approach.

To sum up, the overall progress was as real as it could be and it was obvious and fulfilling. That is why we consider that the objectives have been attained

.BIBLIOGRAPHY:

Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching: An Introduction*, Cambridge, UK: Cambridge University Press; Lord, Thomas R. (1999). *A Comparison Between Traditional and Constructivist Teaching in Environmental Science*, *Journal of Environmental Education*. Vol. 30, No.3, Pennsylvania: Indiana Univesity Press, (p.22-28)

Miller, J., *A Better Grading System: Standards-Based, Student-Centered Assessment*, Retrieved from: <http://www.ncte.org>; Moffett, J., and Wagner, B.J. (1992). *Student-Centered Language Arts, K-12*, Portsmouth: Boynton/Cook, (p. 251); Stiggins, R. J. & Chappuis, J., (2004). *Using Student-Involved Classroom Assessment to Close Achievement Gaps*, In: *Theory Into Practice*, (p.11-18).

Stiggins, R. (1997). *Student-Centered Classroom Assessment*, Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall; White, R., & Arndt, V., (1991). *Process Writing*, Harlow: Longman, (p.4);

Prof. Ib engl. Gheorghe Ionela-Florentina
Liceul Economic „Virgil Madgearu”, Constanța

Communicative activities in constructivist approach: studiu de specialitate

In order to build strong communicative skills, students need to engage in as much active practice as possible. Therefore, a change should be done in the way teachers approach the students, collect teaching material and also adopt teaching methods and strategies.

In terms of students's interest in discussions, acting in real life situations (role-play, problem-solving and peer evaluation), they proved to be unexpectedly open to such activities which encourage us to proceed in teaching English from a constructivist learning approach. Although, it takes the teacher time to plan, search for appropriate authentic materials and think about how to apply the techniques and strategies to the classroom in order to achieve progress, it surely provides students the possibility to develop real skills that they might use in their future careers. Therefore, here are some examples of such communicative activities that have been tested on students and showed real improvements in students' skills.

1. What's the problem?

Level: intermediate

Type of activity: information search problem solving(group work)

Objectives: - to help students generate as many creative ideas as possible

- to help students learn how to use the activities to generate ideas

Participants: small groups of four students

Procedure:

The teacher starts this activity by grouping the students in four and naming leaders for each group, so that leadership is switched to individuals who become facilitators for each group assigned.

First, the teacher gives students the handout (*Handout A*) and tell the students that they are inventors. Then the teacher asks them to develop a gadget that would surprise people. The group leaders are asked to reveal each task step by step. Students are asked to make suggestions on each

required tasks . The teacher observes students and provides support as needed, but do not attempt to direct their efforts or control their activity in solving the problem. While observing, the teacher takes notes and provides feedback on student participation in the activity and on language used during the activity.

When they have finished, leaders were asked to present their gadget which their groups designed. Each group's work is pinned up in the classroom and the students come and vote other groups work according to their preference. In order to have a clear view on how well the students managed the problem solving situation, we gave students an individual problem-solving questionnaire handout (Handout B).

Our evaluation of this activity

Taking into account the diversity of lesson types, we have designed some study cases in speaking lessons. Students are asked to perform some activities considering the group they belong to. We have decided for a less controlled information search- solving problem activity for the experimental group, where students share information and evaluate to solve the problem through discussion, making suggestions and expressing their agreement, disagreement to the ideas conveyed by the group members and try to use negotiation as means of reaching an agreement.

At the begining of this activity students proved to be very reluctant about what could they possibly invent anymore, because they thought there was nothing else to be invented. To their surprise, by the end of the activity they invented imaginative and useful gadgets that might stand as the basic idea of a possile future invention.

To get feedback on their works we asked the groups to vote the invention that they liked the most, other than their own. This activity is student-centered because the entire development of their work depends mostly on the students collaboration on achieving the task.

Therefore, the teacher's roles in it are merely to observe and monitor the time limit that students have in order to achieve the task.

2. Debate on a given topic

Level : upper intermediate

Type of activity : a debate (groupwork)

Objective : to get the students involved in a debate on a given topic and practise exchanging the opinions and supporting arguments *for* and *against*.

Students form two groups - the first group supports the idea and the second group gives reasons against it. Then the teacher introduces the topic which is the subject of a debate – *Should career choices be made based on academic scores or interest areas?*. - and allows the students some time to think about it and make notes as a group preparing arguments to „beat“ the second group. When they are ready to start, the teacher pretends to be a moderator of a TV show and welcomes both teams to a discussion on a given topic. When the debate is over, the moderator thanks all of the presenters for their interesting remarks. A very important rule is that students are allowed to advocate only the opinion given to them by the teacher even if their real thoughts are completely different.

Our evaluation of this activity: We must admit this activity belongs to our favorite ones and we practise it with our students whenever the time allows us to do so. The beginning of this activity is slightly embarrassing for everyone in the class because the students do not dare to be the first to express their opinions and are shy. But once the activity has started and students manage to „fit in their roles“, the debate is being developed into a lively discussion and instead of being shy, students compete to have a word in it. The teacher has a fantastic role in this activity, since s/he only observes a lively discussion and is entertained by the students' excitement about it.

We would recommend the teachers interested in this communicative activity to reorganise the classroom, if possible, and arrange it as a TV studio with chairs for guests participating in a debate. To increase excitement, we would ask the students to vote for a moderator being responsible for the smooth performance. In our personal experience, it is sometimes a very tough job, especially while trying to calm down some of the brisk guests.

This activity is student-centered so the teacher's role in it is mainly observing the whole class having conversation. Error correction is utterly undesirable in this case due to the kind of communicative activity. The debate is a precise example of the activity where the teacher is not expected to correct mistakes while the activity is in progress. The teacher's roles here is either to observe the show or to participate in it (as a moderator or one of the guests.).

To fulfil the task does not mean for the students to speak correctly all the time but to lead a fluent, understandable and reasonable discussion about a particular matter. On one hand, no one is forced to speak, which may sound „safe“ for shy students, but on the other hand any member of one group can be challenged by the other group to express his or her opinion. In this case, the

student can not remain silent but has to reveal his or her ideas. Therefore, the students are induced to be alert and listen to what is going on in a debate.

3. Tact

Level: upper intermediate

Type of activity : role play (groups of three)

Objective : reporting what was said (reported speech)

This communicative activity must be performed in groups of three – one person per each side of the dispute and one person to carry messages. The teacher is supposed to divide the students in groups and copy three sets of cards (neighbours, husband and wife and countries) for each group in the class. Then he or she arranges the classroom if possible so that there are two rows of desks with a free space between them. All the neighbours A are seated in one row and all the neighbours B in the opposite row, with the go-betweens standing in the middle. The students are given the cards : neighbour A, neighbour B and the go-between. The neighbours are not allowed to speak with each other directly but must relay messages through the messenger.

The aim of this activity is for neighbours A and B to reach a satisfactory compromise. When a group has reached a compromise, the roles are changed , so that a different person has a chance to be a messenger. After that the husband and wife role cards are given out. When the students have finished that, the messengers are changed again and the students take up the countries role cards.

Our evaluation of this activity: The teacher's role in this accuracy activity is to go round and observe the groups. The conversation between two sides is based on a free speech being reported by the messenger and the teacher just listens to what is being said and does not interfere. On the other hand, the role of a messenger is very important, not only due to relaying information between two sides, but also from the grammatical point of view. The grammar practised in this activity is reported speech and the teacher should not be indifferent to what the messenger is saying. When s/he makes a mistake in reported speech, the teacher should stop them and ask for their correction. Interfering in this role is essential, otherwise the students would not find out if they were correct or not.

Pre-teaching the rules of indirect speech formation is inevitable before the activity starts. Some students may feel confident even without revision but the teacher's aim is to make sure that each student understands the patterns.

The main purpose of this accuracy activity is to practise mainly speaking and grammar, however, it can be easily changed to a fluency activity if the teacher's objective is practising fluent conversation. In this case, the role of a messenger is neglected and the two sides of a particular dispute are trying to deal with the situation.

BIBLIOGRAPHY:

Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching: An Introduction*, Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Lord, Thomas R. (1999). A Comparison Between Traditional and Constructivist Teaching in Environmental Science, *Journal of Environmental Education*. Vol. 30, No.3, Pennsylvania:Indiana University Press.

Moffett, J., and Wagner, B.J. (1992). *Student-Centered Language Arts, K-12*, Portsmouth: Boynton/Cook.

Stănișoară, C.M., (2003). *Interactive English Language Training Course for Students and not only*, București. Editura Aramis.

Stofflett, Rene T. (1998). Putting Constructivist Teaching into Practice in Undergraduate Introductory Science, *Electronic Journal of Science Education*, Vol. 3, No. 2. Retrieved from: <http://unr.edu/homepage/jcannon/ejse/stofflett.htm>.

Suciu Ana - Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Patrachie Popescu” Bata, Jud. Arad

Proiect educațional: „Educația și viitorul nostru”

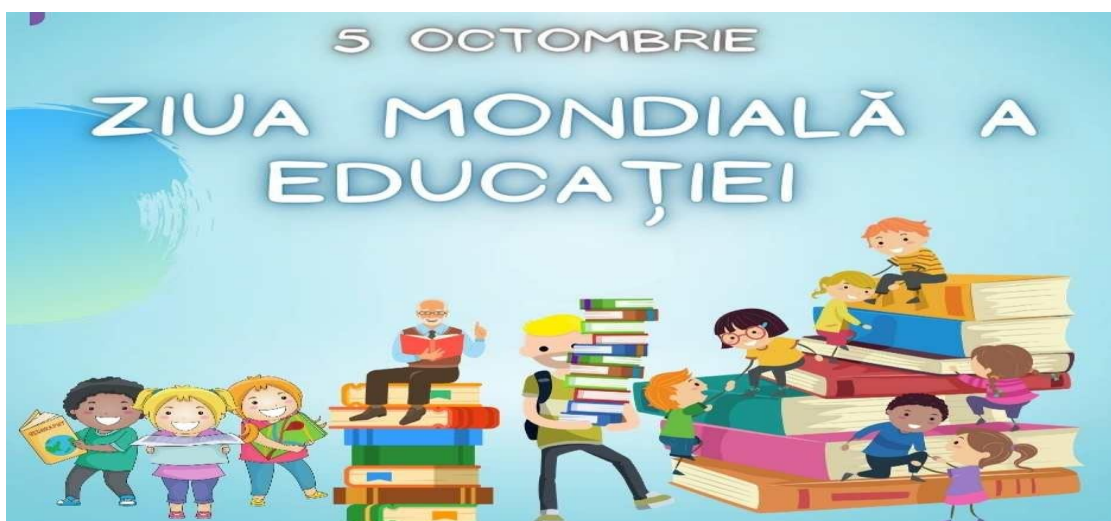
ZIUA INTERNAȚIONALĂ A EDUCAȚIEI

5 OCTOMBRIE 2024

MOTTO:

„Educația este pur și simplu esența societății, trecând de la o generație la alta.”

(C. K. Chesterton)

COORDONATOR PROIECT **ROMÂNIA**: SUCIU ANA, prof. învă. Primar Școala Gimnazială „Patrachie Popescu” Bata, Jud. Arad

COORDONATOR PROIECT **REPUBLICA MOLDOVA**: PROCOPII ECATERINA, prof. biologie, IP Gimnaziul „Anatolie Sîrghi” Talmaza, Ștefan Vodă district

ECHIPA DE PROIECT:

1.Damiean Monica- prof. educație socială

2.Drai Marița-prof. învă. primar

3.Trif Andreea Felicia-prof. învă. primar

Argument:**Importanța Educației în Formarea Generațiilor Viitoare**

Educația reprezintă piatra de temelie a dezvoltării unei societăți sănătoase și prospere. În contextul globalizării și al evoluției tehnologice rapide, rolul educației devine din ce în ce mai crucial în pregătirea copiilor pentru provocările viitorului. Prin educație, nu doar că acumulăm cunoștințe, dar și dezvoltăm valori, competențe și abilități esențiale pentru a naviga într-o lume complexă și interconectată.

Proiectul nostru, dedicat Zilei Internaționale a Educației, urmărește să sublinieze această importanță și să creeze un mediu interactiv și stimulatив pentru elevii Școlii Gimnaziale "Patrichie Popescu" din Bata și elevii de la IP Gimnaziul „Anatolie Sîrghi” Talmaza . Prin activități variate, de la descoperirea meseriilor și carierelor, la implicarea în proiecte STEM și activități artistice, ne propunem să dezvoltăm curiozitatea, creativitatea și spiritul de echipă al elevilor.

Prin acest proiect, dorim să oferim elevilor noștri oportunitatea de a explora, de a învăța și de a-și dezvolta abilități care le vor fi utile pe tot parcursul vieții, pregătindu-i astfel pentru un viitor luminos și plin de realizări.

Scop:

Sărbătorirea Zilei Internaționale a Educației prin activități interactive și educative care promovează importanța educației, încurajează explorarea meseriilor și carierelor și implică elevii în activități STEM.

Obiectiv General:

Dezvoltarea competențelor și abilităților elevilor prin activități diverse care subliniază rolul educației în societate și importanța colaborării și învățării continue.

Durată: 1 săptămână , 30 septembrie - 4 octombrie 2024

Grupul țintă ; 50 de elevi de la Școala Gimnazială "Patrichie Popescu" din Bata și elevii de la IP Gimnaziul „ Anatolie Sîrghi ” Talmaza

Obiective:

1. Promovarea importanței educației în societate
2. Explorarea diferitelor meserii și cariere.
3. Implicarea elevilor în activități STEM.
4. Facilitarea colaborării și schimbului de experiențe între elevii din România și Republica Moldova

Structura Proiectului**Ziua 1: Deschiderea Proiectului**

- **Activitate Comună:** Ceremonia de deschidere, prezentarea programului săptămânii, și introducerea temei „Educația și viitorul nostru”.
- **Activitate de Colaborare:** Elevii vor prezenta aspecte din experiențele lor școlare - Realizarea unui PADLET unde vor fi încărcate toate materialele realizate de elevi

Ziua 2: Descoperirea Meseriilor

- **Activitate Practică:** „Ce vreau să devin când voi fi mare?” - Desenarea și prezentarea meseriei dorite.
- **Workshop:** Atelier de orientare profesională cu jocuri de rol în care elevii își imaginează că practică diverse meserii.

Ziua 3: Activități STEM

- **Activitate Practică:** Construirea de structuri simple folosind blocuri de construcție sau LEGO.
- **Experiment:** Experimente științifice simple (de exemplu, vulcani de bicarbonat de sodiu și oțet).
- **Proiect STEM:** Crearea unui proiect simplu de robotică sau programare folosind kituri educaționale (de exemplu, kituri Arduino sau Scratch).
- **Experiment:** Experimente științifice: Cum s-au format craterele? De ce nu ia foc apa ?

Ziua 4: Educația în Cultură și Artă

- **Povestire Interactivă:** Lectură interactivă a unei povești despre importanța educației.
- **Activitate Artistică:** Crearea unui colaj pe tema educației și a meseriilor viitorului.
- **Activitate Culturală:** Prezentarea unor filme educative sau documentare scurte despre diverse culturi și sisteme educaționale din lume.

Ziua 5: Încheierea Proiectului

- **Activitate Comună:** Sărbătoarea Zilei Internaționale a Educației. Elevii vor prezenta în PADLET lucrările realizate în timpul săptămânii, urmate de o ceremonie de închidere.
- **Recunoaștere și Premii:** Acordarea de diplome de participare și premii simbolice pentru implicarea și creativitatea elevilor.
- **Feedback și Reflecție:** Discuție deschisă în care elevii își împărtășesc impresiile și învățămintele din timpul săptămânii.

Materiale Necesare:

- Hârtie, creioane, markere, culori, lipici, foarfeci
- Blocuri de construcție, LEGO
- Kituri educaționale de robotică și programare (Arduino, Scratch)
- Materiale pentru experimente științifice (bicarbonat de sodiu, oțet, materiale pentru circuite electrice simple)
- Resurse media (filme educative, documentare)

Evaluare:

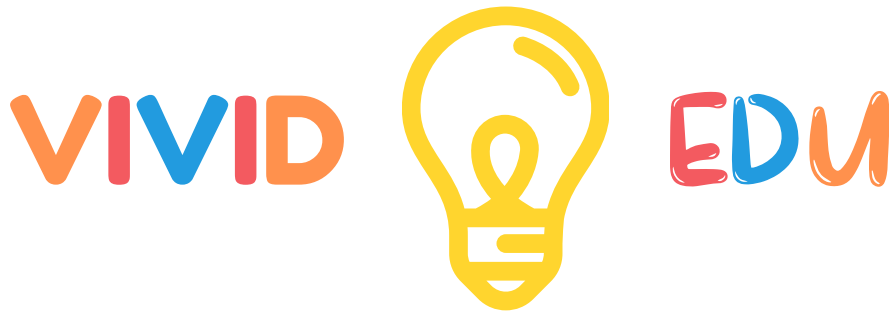
- Observarea participării și implicării elevilor în activități.
- Prezentarea lucrărilor și proiectelor realizate.
- Feedback-ul elevilor și al profesorilor privind activitățile desfășurate.

Acest proiect nu doar că a celebrat importanța educației, dar a și oferit elevilor ocazia de a explora diverse cariere și de a se implica în activități STEM, dezvoltând astfel abilități esențiale pentru viitorul lor.

Asociația Vivid Edu

CIF: 44904197

Reg. Asociațiilor: 10/AJ2021

Tel: 0746 170 521

E-mail: asociatiavividedu@gmail.com

Site: www.vivid-edu.ro/revista/

Colectivul de redacție:

Redactor Șef: Anamaria Ciocan

Editor: Iana Chirilov

Redactori: Bianca Enache, Dan Teodorescu